

საგჭოთა ხელოვნება

СОВЕТСКОЕ
ИСКУССТВО

SOVIET
ART

SOWJETKUNST
ART

SOVIETIQUE

1973

მოგვარებაში მთელი დამდგმელი კოლექტივი მონაწილეობს, მათ შორის რეჟისორი და მსახიობები.

უკურადღებოდ არ რჩება მსახიობთა სურვილებიც, ანგარიში უწყვიტა იმას, თუ როგორი თოჯინა აწყობს მსახიობს, მისი შესაძლებლობების უკეთ გამოსაგლენად. ეს კი მსახიობს დიდად უწყობს ხელს თოჯინის კონკრეტული მხატვრული სახის შექმნაში.

თოჯინების თეატრში ასევე მნიშვნელოვანია სადურგლო სამუშაოების შესრულება. დურგალ ჯემალ ლაერელაშვილის ნახელავია გემოვნებით გაკეთებული თითოეული დეკორაცია. ჯემალი არა მარტო სცენაზე გამოსაჩინო ნაწილს სილოამასათვის იღვწის, არამედ საერთოდ დანადგარის სრულყოფისთვის, რათა იგი პრაქტიკულად მოსახერხებელი და უხმაური იყოს. ხომ ხშირად ხდება, რომ მაყურებლის თვალწინ იცვლება დეკორაციები, ამან კი არ უხდა დაღარევისის სპექტაკლის რიტმი.

აღსანიშნავია ბუტაფორიების საამქროს მუშაობა და ამ საამქროს ჩინებული ოსტატის ვალენტინა პოტირალოსკაიას ღვაწლი. ამ თეატრში მუშაობის 23 წლის მანძილზე მას გემოვნებით შეუქმნია უამრავი ბუტაფორული საგანი, დიდი წვლილი შეუტანია სპექტაკლების გამარჯვებაში.

მის ნამუშევრებში ყოველთვის იგრძნობა გამოძგონებლობა და შემოქმედებითი ძიებები. იგი ცდილობს ესაჩვიოს შესატყვისი იყოს რეჟისორი. ამავე დროს ვალენტინა დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს მასალის შერჩევას თავიანი ნახელავისთვის. იგი ოსტატურად ღებავს და აფორმებს თითოეულ დეკორაციას, რეჟისორს. ერთეულების საფასურად თეატრის მთელი კოლექტივი პატვის სცემს და აფასებს ვალენტინა პოტირალოსკაიას ღვაწლს.

როდესაც ვლაპარაკობთ თოჯინების ქართული თეატრის შემოქმედებით კოლექტივზე, საპატიო აღგიწუნდა დეთომოს თეატრის სადადგმოსამხატვრო ნაწილის გამგებს ნუნუ მდივინიშვილს, რომელიც ჩვეული მონდობითა და ხალისით ეკიდება თავის სამუშაოს. იგი უშუალოდ ხელმძღვანელობს იმ საამქროთა კოლექტივს, რომელთა შესახებ ასე მოკლედ ვისაუბრეთ. მათ კიდევ დიდი ვაჟა აქვთ გასაველელი და გვჯერა ბედრჯერ გაასარებენ ნორჩ მაყურებლებს.

მომავალი პირები:

- ალექსი გიორგის ძე ჩეშკოვი — საამქროს უფროსი, 32 წლის.
- ნინა ვახილის ასული შნეგოლდვა — ეკონომიკის ბიუროს უფროსი, 30 წლის.
- ვლად ნიკოლოზის ძე რაბინინი — ფირმის დირექტორის პირველი მოადგილე, 40 წლის.
- ზაზარ ღლონდის ძე მანგაროვი — საამქროს უფროსის მოადგილე, 47 წლის.
- ტიმოფეი ივანეს ძე გრამოტკინი — საამქროს ყოფილი უფროსი, 58 წლის.
- ანატოლი ვახილის ძე პლუტინი — ფირმის დირექტორი, 60 წლის.
- ავარილ როზანის ძე პოლუტკოვი — საწარმოო განყოფილების უფროსი, 55 წლის.
- ნიკოლოზ ანდრეას ძე პუხოვი — ტექნიკური კონტროლის ბიუროს უფროსი, 55 წლის.
- ვიაჩესლავ სერგის ძე პოდკოლუნიკოვი — კორპუსის უფროსი, 48 წლის.
- პეტრე ზაენის ძე სასაკაიევი — ტიხვინის ქარხნის დირექტორი, 43 წლის.
- რიმა — სასაკაიევის თანამშემე, 30 წლის.
- ზენაიდა ვალენტის ძე — ფირმის კომერციული დირექტორი, 59 წლის.
- იგორ პეტრის ძე კრიუკოვი — ქალაქკომის მდივანი მრეწველობის დარგში, 38 წლის.
- ნადეჟდა ივანეს ასული ზავალოვა — ბიუროს უფროსი, 36 წლის.
- ოლეგ ვლადიმერის ძე ბოკოვი — ბიუროს უფროსი, 49 წლის.
- ვალენტინ პეტრეს ძე რიუხინი — კორპუსის უფროსი, 45 წლის.
- იაკობ ილიას ძე კოლინი — კორპუსის უფროსი, 60 წლის.
- ვასილ დიმიტრის ძე ლუჩკო — მეყალიბე, 60 წლის.
- ნიკოლაი პეტროვიჩი — პარტკომის მდივანი ტიხვინში, 40 წლის.
- კონსტანტინე კონსტანტინეს ძე ტუროჩკინი — ქალაქკომის თანამშრომელი, 35 წლის.
- გოგი მამფორია — დისპეტჩერი, 30 წლის.
- ნატალია ივანეს ასული — ჩეშკოვის მდივანი, 40 წლის.
- ტატინა ცვეტკოვა — გეტეფი, 30 წლის.
- რაბინინის მეუღლე — 30 წლის.
- პოლუტკოვის მეუღლე — 45 წლის.
- I კაცი } მანაგაროვის მეგობრები, 47-47 წლის.
- II კაცი }
- პირველი ქალი } მათი ცოლები.
- მეორე ქალი }
- პლუტინის მდივანი
- ალიომა ჩეშკოვი — 8 წლის.
- ივრეთე: პარტკომის წევრები, მამაკაცები, მდივანი ქალები.

ივნატი ღვორეცკი

უცხო კაცი

პიესა 2 მოქმედებად

ივნატი ღვორეცკი.

პირველი მოქმედება

ცარიელი ბაჰანი. კუთხეში მრგვალი მაგიდა და ორი სავარძელი. ერთში ზის მოწყენილი ალექსეი ჩეშკოვი. მეორე მხარეს გამოჩნდება დირექტორის თანაშემწე რიმა.

რიმა. შენი თვითმფრინავი როდის მიაფრინავს?

ჩეშკოვი. ზუსტად თორმეტ საათზე.

რიმა. აბა, ბევრი-ბევრი ათი წუთი კიდევ შეგიძლია დაელოდო.

ჩეშკოვი. თსუთმეტი წუთი.

რიმა. მე უკვე ვუთხარი, რომ ელოდები.

ჩეშკოვი. გმადლობთ.

რიმა. მაინც რა უნდა უთხრა საპსაკაევს?

ჩეშკოვი. მინდა გამოვეთხოვო.

რიმა. იყო დრო, როცა მე და შენ ვაპირებდით აქ დაგვეწყო ბენდიერი ცხოვრება... (შწარედ ჩაიცინებს) ანტიკომაც მგონია, რომ მაქვს უფლება გკითხო, კარგად აწონ-დაწონე ყველაფერი? ან იქნებ არც კი ღელავ?

ჩეშკოვი. რა თქმა უნდა, ვღელავ.

რიმა. ვუჭვიც არ მებარება, რომ გაგიჭირდება ასალ დაგიკლუნე მიჩვევა.

ჩეშკოვი. მაგისი არ შეშინია.

შემოდის პოლუცკოვი, გამზადი, წლებიდან გამოფიტული კაცი. ჩეშკოვი დგება.

პოლუცკოვი. გაგებდავ და დროს შეგახსენებთ.

ჩეშკოვი. მასსოვს, გავრილ რომანოვიჩ, გთხოვთ დაბრძანდეთ.

პოლუცკოვი. დაბლა დაგელოდებით, ასე მირჩენია. (გაიხიბება).

რიმა. მაგ გაუბატონს ცხვირ-პირი რატომ ჩამოსტრინა?

ჩეშკოვი. მოეწყინა ტინჯინში ყოფნა. (ისევ დაძვება).

რიმა. არ შეტყვი, ვინაა ეს გადამწიფებული კაცი?

ჩეშკოვი. ელჩია ლენინგრადიდან.

რიმა. (დაკვირვებით შესცქერის ჩეშკოვს, იღებს ყურმილს) რა მოხდება, დირექტორს რომ დავურევო? რაც იქნება, იქნება, გაგებდავ და დავრეკავ, თორემ როდემდის უნდა ელოდო. იქ მინისტრის მოადგილე უზის. (ყურმილს ისევ დაღებს) რა ვქნა, მეშინია. შენ კი დრო აღარ დაგრჩა, ჯობია გაემგზავრო, თორემ დაგვიანებ. შემდეგი თვითმფრინავი სადამომდე აღარ მიფრინავს. გადავცემ, რომ დიდხანს ელოდი გამოსამშვიდობებლად.

ჩეშკოვი. მე თვითონ უნდა გამოვეთხოო.

რიმა. რაკი ასე გასურს, შევეცდები კიდევ შევასწენო! (მიღის გასასვლელისაკენ. შესდგება) როგორ შეხვდა ამ ამბავს ლიდა?

ჩეშკოვი. დიდი სიხარულით. მას ყოველთვის იტაცებს სიასლე ცხოვრებაში. გარდა ამისა, ლენინგრადში გადასახლება მისი დიდი ხნის სურვილი იყო.

რიმა. ჩემთა ალექსი, მე მაინც შეჩვენება, რომ თქვენ დასცილდებით ერთმანეთს.

თან ერთად, ოღონდ ერთი პირობით, ამ ჭაბუკთან გახშირ კრიტიკა არ დასმარა.

ნ ი ნ ა. კი, ბატონო, ხმას არ ამოვიღებ.
პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. კიდევ გაფრთხილებთ, არავითარი ინფორმაცია, არც პირდაპირი, არც გადაკრული. თქვენთვის მივუქვით და ჩუმაღ იყავით.

ნ ი ნ ა. ბატონი ზრძანდებით-მეთო, საერთოდ დაგმუნჯდები. პო, ცხვირის დაყვინძება თუ შეიძლება?

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. აყვინძეთ, ხანამ არ მოგწყინდებათ. მე გახიზნობაც კი არ გავაცნობთ ერთმანეთს.

ნ ი ნ ა. ნამდვილად ასე აჯობებს.
პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. დიდი ხანია ლენინგრადში არ ყოფილხართ?

ნ ი ნ ა. მხოლოდ ოთხი დღეა.
პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. გრამოტკინი როგორაა?

ნ ი ნ ა. საავადმყოფოშია, მგრამ უკვე მოიკეთა. იბღლიანი კაცია. ტყვია სულ რაღაც მილიმეტრებით ასცდა გულს.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. (კატეგორიულად) ეს თემაც დაიფიქვით დროებით.

ნ ი ნ ა. გაოგნებულია.

მე გეოთი, ყველაფერს აჯობებდა, ავტობუსით წასულიყავით.

ნ ი ნ ა. რას მელაპარაკებით, ამოდენა ტვირთი ავტობუსით როგორ გათრიო?

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. რა გაქვთ ჩანთაში ამისთანა. აგურები ხომ არ მოგაქვთ?

ნ ი ნ ა. (ირჩინით) ღამის პერანგი, მისი ამხანაგი და ლიფი... იქნებ ეს გასურდათ გაგვიტო? გრამოტკინსუ ლაპარაკსაც რომ მიკრძალავთ?! ნება მიმოძეთ ვიცითო, — რატომ? თუ არ ვივლები, იმ ისტორია უკვე მთელმა ქალაქმა იცის.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. (გაბრაზდება) იმიტომ რომ მთელი ინფორმაცია, ესეც და სხვა უარესიც, თუ კარგია, თვითონ ხელმძღვანელობამ ჩაუკაკლეს. მე ამ ამბებისგან ხელი დამიხანია. ეს ახალგაზრდა კაცი ალექსეი ჩემკოვი გახლავთ და იგი სულ მალე გახდება ოცდამეექვსე ჩამომსმელი კორპუსების უფროსი. გასაგებია?

ნ ი ნ ა. (წყნარად, თითქოს შემინებულა) გასაგებია, გასაგებია, გავიღო რომანოვიჩი, დაწყნარდით (ჩანთას ხელს წამოაგლებს და განზე გადაგება. შემოდის ჩემკოვი).

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ნეტავ დღეს რა სპექტაკლია დიდ დრამატულ თეატრში?

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. არ ვიცი, ვერაფერს გეტყვით.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. (ხინას) თქვენ, ქალბატონო (ნინა ამ პანსუმობს)

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. (დამნულა, ნინას) იქნებ თქვენ უახრნა, ქალბატონო ნინა?

ნ ი ნ ა. „მდამიონი“.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. „მდამიონი“ ყოფილა. აუცილებლად ნახეთ.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. გზადლობთ, უკვე ნახე ორი წლის წინ.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. დეჰემა ვის გავუგახენეთ?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. მუდღღღ.

ნ ი ნ ა. ახალი სპექტაკლიც აქვთ — „მოუსვენარი მოსუცებლობა“.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. გე კინოთი ვნახე.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. (შემოთვლები ბურტყუნებს) ერთმანეთისთვის არც კი გამიციხნისართ, მაპატიეთ. ეს ამხანაგი ნინა ვასილიევმა შერეოლვვა გახლავთ, ეს კი ალექსეი ვიორგევიჩი ჩემკოვი.

ნ ი ნ ა. არც კი შემობარუნდება, ისე დაქრნებს თავს. შეაბუნებულმა ჩემკოვმა თავი დახარა.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. თქვენ თურმე ორი წლის წინ ყოფილხართ ჩვენს ქარხანაში.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. პო, დადგავალიერეთ. ძალიან მაინტერესდება თქვენი ჩამომსმელი საამქროები.

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. მხოლოდ ამიტომ ჩამოსვდივით?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. მხოლოდ ამიტომ. თქვენს ფირმაზე მაშინ ფიქრიც კი არ გამივლია გულში. მე ჩემმა პროფესიულმა ცნობისმოყვარეობამ არ მომასვენა. თქვენმა საამქროებმა გამაოთა, თუმაც მაშინ დამთავრებული არც კი იყო...

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. მართალი ბრძანდებით. მაშინ მთელი ძალთი ვერ კიდევ არ იყო ამუშავებული.

ნ ი ნ ა. (შემობრუნდება, ოდნავ გაბრაზებულად) ახლა? ახლა როცა 200 ათასი საპროექტო ძალა აქვს, შეუძლია ამდენის მოცემა?

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. (აწყვეტინებს) შეუძლია. (საათს უყურებს, მიიღებება, ჩემკოვის სიტყვა „ფირმას“ ერთდღით, თორემ უცხო ადამიანად მიგიჩნევენ. ეს სიტყვა ახლა მოდური გახდა, ყმაწვილური სურნელიც დაჰკრავს. ჩვენ დასაბამიდანვე ქარხანა გვერქვა. ჩვენი ხალხიც მხოლოდ სიტყვა „ქარხანას“ ცნობს. (ისევ დახმადებს საათს, კბილებს მოიქექებს) ორკაციანი ხომ არ გექნებათ ავტობუსისთვის? არ გინდათ, ვიპოვე? (გაღიხ).

ნ ი ნ ა. (ზურგიით ღვას). თქვენ მხოლოდ ერთხელ ნახეთ საამქრო?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ორჯერ.

ნ ი ნ ა. წინასწარ მოლაპარაკება თუ მიდიოდა, თქვენი გადმოყვანის თათბარზე?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. დიას, მეორე მოადგილეების დონეზე.

ნ ი ნ ა. (შეხუდავს) ამ ამბავს საიდუმლოდ ინახავდნენ?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. დიას!

ნ ი ნ ა. ეს გრამოტკინის თავიდან მოცილების შენდევ იყო?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ვერ გეტყვით. რაც არ ვიცი, არ ვიცი. (იჭებულად) გე გრამოტკინი რა ბაგაფის პატრონი გახლავით, ნიჭიერი კაცია?

ნ ი ნ ა. ტიმოფეი ივანოვიჩი ნერევის პოლიცის მეთაური იყო.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ვერ მიგიხვდით. ამით რა გინდათ თქვენ?

ნ ი ნ ა. ეს ქარხანა მისმა ყოფილმა თანაპოლეკლებმა ააშენეს ომის დროს.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. პო, გე მეც გამიგინია.

ნ ი ნ ა. ქარხანა გახურებული ბრძოლების დროსაც მუშაობდა. ეს უნდა იცოდეთ. დირექტორი იყო პოლიცის შტაბის უფროსი. კომერციული დირექტორი დაზვერვას ხელმძღვანელობდა. ამხანაგი პოლუექტოვი კი ოცეულის მეთაური გახლდათ. თქვენ მოგიწევთ ისწავლოთ ქარხნის წარსულისადმი პატივისცემა!

ჩ ე მ კ ო ვ ი. მე ქარხნის მომავალი უფრო მაინტერესებს.

ნ ი ნ ა. (ყურადღებით შეხუდავს და ისევ შერბილობს) კარგად დაიბახსოვრეთ, ჩვენთან არ უყვართ ახალი ხალხი.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ახლები დაძველებიან.

ნ ი ნ ა. ჩვენთან ამას ათი-თხუთმეტი წელიწადი მაინც სჭირდება.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ვითომ რატომ?

ნ ი ნ ა. არ ვიცი. ალბათ იმიტომ, რომ მაგათ ჩაუყარეს ქარხანას საფუძველი. პირველი საამქროები ჯოჯობეთური შრომისა და გატეხილი ღამეების საფასურად ააშენეს სარეკორდო დროში. ომის დროს დიდადა ქარხნის ტრადიციები, პატიოტკინი. მათ ხელში წამოიშარა ეს ახალი გიგანტური კორპუსები! თვითონაც მიხვდებით, არაა სასიამოვნო, როცა ასე-

თი ამბების შემდეგ ვილაც გადამითელი მოვა და უფროსობას დაგიწვებ.

ჩე შკოვი. თქვენ ვინ ბრძანდებით?

შემოდის პოლუეტოვი, ჩინათს ხელს დაჯვლებს.

პოლუეტოვი. ტაქსით წავიდეთ, მინქანა არ იქნება.

სიბნელში გამოიკვთა მისაღები ოთახი. იგრძნობა პომპეზრობა, მდიდრობა, წესრიგი. აქ არიან მთხოვნადები, მდივანები. შემოდის და გადიან თანაშრომლები, შეთქმულით უყვლა ჩურჩულით ლაპარაკობს. უცებ საიდანაც ვალენტეი გამოჩნდება და ერთ-ერთი მდივანის მაიდაზე ტელეფონს დასწვდება.

ვალენტეი. (ტელეფონში, მტკიცედ, ხმაბალა) განვგარბობ, დროს ნულარ ვკარგავთ. ასეთ გასაველს ნუ დაგეგმავთ, თორემ ტყავს გაგაძირებთ. ნუ გავწყვედებით, რომ მე კომერციული დირექტორი ვარ. უცხოეთში ჩემი თანამდებობის კაცს ბიზნესსენა ეძახიან. რომ ღრიალებ, რას ღრიალებ, დასწყველოს ემშობა!

სწრაფად დებს უფროსს. მისაღებში სიცილმა იფუქავალენტეი გარბის. სიცილის ხმაზე საიდანაც ჩემოვი და პოლუეტოვი გამოჩნდებიან.

მდივანი. ამხანაგებო! ამხანაგებო! ამხანაგებო!

პოლუეტოვი. რა იყო, გენაცვალე?

მდივანი. მალე მივიღებთ, როგორც ვესვდებ, გემინიათ კიდევაც ამ ვაგბატონისა. ერთ ნაბიჯზე არ სტოვებთ მარტო.

პოლუეტოვი. ასეა საჭირო, საყვარელო.

მდივანი. (უყურებს ჩემთვის) რა უსიმათიათა.

პოლუეტოვი. მე ხომ ვარ სიმათიური?

მდივანი. განა ვე საკითხავა, ვაკვირო რომაზოვიჩი!

პოლუეტოვი აუღელვებლად პრუნდება ჩემოვთან.

ჩე შკოვი. ვინ არის ვე ნინა შვეგოლვა?

პოლუეტოვი. პიკანტური ქალია, არა?

ჩე შკოვი. მავ სიტყვაში რას გულისხმობთ?

პოლუეტოვი. მე გზონი, თქვენ თვითონვე მიხვდები. ოცდამეექვსეში მუშაობს. ეკონომიკის ბიუროს უფროსია.

სიღრმიდან გამოდის მდივანი ქალი.

მდივანი. ერთი წუთის შემდეგ შემოდით.

ჩე შკოვი. თქვენთან რატომ არიან ასე ხნიერი მდივანი ქალები?

პოლუეტოვი. (შეცბუნებული) თქვენ რა, ქალიშვილები მოგინდათ?

ჩე შკოვი. მე არაფერი არ მინდა. ჩვენს ქარხანაში მდივანებად სულ ახალგაზრდები გვყავდა.

პოლუეტოვი. ჩვენ კი ასი მდივანი მაინც გვყავს და ყველა ხანმესული.

ჩე შკოვი. სტენოგრაფის გაკეთება მაინც თუ შეუძლიათ?

პოლუეტოვი. კიდევ ხომ არაფერს ისურებდით?

ჩე შკოვი. მაშინ რა აზრი აქვს მათ ყოლას?

პოლუეტოვი. ქალიშვილების ყოლას რაღა აზრი აქვს?

ჩე შკოვი. ახალგაზრდები უფრო ითვისებენ ყველაფერს. მუსიკურებაც უკეთესი აქვთ და ამტანებიც არიან. წარმოება მდივანებით იწყება. ახალგაზრდა კი უფრო იოლად ეუფლება ყველაფერს.

პოლუეტოვი. გააჩნია რას. ეს ქალები ქარხნის დაარსების დღიდან მუშაობენ აქ. გასაჭირიც ბევრი გააძიებანეს. ახლა რა ნაშესი მოგვეცემს, ქუჩაში გაეყარით?

ჩე შკოვი. თუ ეს საქველმოქმედო სახლია, კი ბატონო!

მაგრამ არა გზონია, ქარხანა დედათა მისამართში იყოს.

პოლუეტოვი. ეს ჩვენი ქარხნის ტრადიცია გასლავთ. ჩე შკოვი. ქველმოქმედება არ შეიძლება სამრეწველო წარმოების ტრადიცია გასლეს.

პოლუეტოვი აღშფოთებულია. შემოდის მდივანი.

მდივანი. ახლავე წამოდით და პირდაპირ შედით.

პოლუეტოვი კაბინეტისკენ მიდის. იქ კედელთან, რიბინინი დავს ვალენტეი სავარძელში წის. მაგიდასთან კი სიმშვიდის განსახიერება — ანატოლი პლუტინი. იგი პოლუეტოვს თავს ოდნავ დაუტარავს და ჩვეულბერბი წყნარი ხმით დაწვებულ საუბარს აგრძელებს.

პლუტინი. ჟენია, გენაცვალე, წერილში მოიხსენიე, რომ ქარხანას სტაბილური რომენკლატურა არა აქვს. ექსკავატორები არ არის ჩვენი მთავარი საქმე. ჩვენ უამრავ ახალ პროდუქციას ვამზადებთ დიდი ქიმიის, მანქანათმშენებლობის, კოსმოსოსათვის. ახლა ამას საექსპორტო შევჯერებთ დაეშვებ. განა ტკვიანური არ იქნება ყველაფრის მოხსენიება, გლებ ნიკოლაევიჩ?

რომელია წლის ვიგატი რიბინინი თავს დაუქნებს.

პლუტინი. გისმენთ, გავრილ რომანოვიჩ!

პოლუეტოვი. უკვე ჩამოვიყვებ.

პოლუეტოვი. გამოუშვებს ტიხეინიდან?

პოლუეტოვი. არა, ანატოლი ვასილიჩ, საბუთები არ მიუციათ, შრომის წიგნებიან პარტიათი.

პლუტინი. მაშინ საყვედურაკედებელი ჩამოსულა და ეგ არის. ასე უნდა გავიგოთ, არა?

პოლუეტოვი. ჯიჯიჯირობით საყვედური არ მიუცი-ობ. მერე შეიძლება მთარტყან კიდევ.

რიბინინი. მეც შემოვიწვებან პარტიათი საყვედური, მაგრამ მაინც დავდივარ ამ ქვეყანაზე.

ვალენტეი. გლებ ნიკოლაევიჩ, მჯერა რომ საყვედურს არ მიიღებთ. მედი თვენი, რომ გრამოტკინი ცოცხალი გადარა. თქვენ ხომ ამ უბედურებას ვერც გაითვალისწინებდით, როცა ბრძანებას წერდით.

რიბინინი. ტყუულად გგობიათ, შემოტყვასაც ველო-ბი. აბა მე რა ვიცოდ, თუ შინ ომისდროინდელი გერმანული რევოლუერი ქქინდა შენახული.

პლუტინი. (წყნარად, მაგრამ არ თანაუგრძნობს) შემოტყვა ჯერ არ ყოფილა, გლებ ნიკოლაევიჩ, გეთანხმები, როცა გრამოტკინის საკითხი ასე თუ ისე გა-დაწყვეტილი იყო. მაგრამ თქვენ ძალიერ ასკარდით.

სანამ მე დინებაში ვიყავი, თქვენ დიდი უფლებები მოგენებათ, მაგრამ იმიტომ კი არა, რომ საჭიროს ვლტას გასწორებდით. თქვენ საერთოდ გაჩვევიათ, კაცე კვირტებით მოწყვიტოთ. წელიწადიც არაა, რაც ხელმძღვანელ სამუშაოზე ხართ და თქვენი აქცია კინაღამ ტრადიციით დამაშვდით.

ვალენტეი. შეგები, ტოლია, არ ღირს მაგაზე ლაპარაკი.

პლუტინი ჩერდება. უვალანი ჩუმად არიან.

პოლუეტოვი. ანატოლი ვასილიჩ, მე გელოდებით, რა ვუყო ალექსეი ჩემოვს? შემოგაციყვანით თუ არა? დებმა თუ მიიღეთ ტიხეინიდან? მე იქ ათასგვარ რამეს ვიმეზუხედი და სულ მაგის საამქროში დავ-ბორიკობი.

პლუტინი. (ჩაფიქრებული) დებუმა მივიღეთ. ავერ მაქვს... სადაც.

ვალენტეი. რა დებუშავა ლაპარაკი?

პლუტინი. (დებუშას მონახებს და კითხულობს) „სამა-

ქრო რენტაბელურია, წარმოება მაღალია, უჩივიან
გულკაობას? (პოლუკეტოვი) აბა ერთი შემოვიყვანე!
პოლუკეტოვის შემოყვანა ჩემთვის, პლუტონი წააოდეება.

ჩეშკოვი ე. გამარჯობათ.
პლუტონი ე. გაგიმარჯობთ, გაიცანით, ჩვენი თანამშრომ-
ლები გახდავენ. დაბრძანდით. თავი ისე ივრძინეთ,
როგორც საკუთარ სახლში. თან დინდება და საუფ-
ვლიანად მოვილაპარაკოთ. არსად არ გვეჩქარება.
ჩემოვინა ჩება. ყველა უფრადლებით აკვარდება.

პლუტონი ე. მამ ასე, ამხანაგო ჩემოვ, თქვენ გელოდუ-
ბათ ექვსი უსამართლო კორპუსი. თითოეულის სიგ-
რძე თითქმის ნახევარი კილომეტრია. ეს არის ქარ-
ხანა ქარხანაში, მთელი კომბინატი. აი, რა უნდა ჩა-
ნაბრათ თქვენ. თქვენს ბიოგრაფიას, რასაკვირველია,
გავეყვანით. მაგრამ ზოგიერთი რამ მაინც გვიწი-
და აღვინიშნოთ და დავაუსუსტოთ. ჩვენს ქარხანაში
პირველად აღნობენ ახალგაზრდა კაცს ამოდნა საქ-
მეს და თანაც პირველი დღიდანვე. (ოდნავ გაელი-
მბოა). ხუთი მთადილევ გეყოფილი. ორასი კაცი
მხოლოდ ინჟინერ-ტექნიკური პერსონალი თანდა-
თანობით მოვიფიქრებთ, რა სახელი გამოუწვანასო
თქვენს თანამდებობას. შეიძლება კომპლექსის გე-
ნერალური დირექტორი, ან რაღაც ამის მაგარი.
მაგრამ ეს მომავლის საქმეა. ახლა ცოტა უსამართლო
ამბეზუც ვისაუბროთ. ამის თაობაზე იქნებ გლემ ნი-
კოლაევის მოვუსმინოთ?

რიბინი ე. რა საჭიროა. ბარემ თქვენვე გააგრძელებთ?
პლუტონი საოვალებ ვაკეთებს და პოლუკეტოვი მაჩარდაება.
პოლუკეტოვი ე. მე არა, ანატოლი ვასილიჩ, მე პატა-
რა კაცი ვარ.

პლუტონი ე. საწარმოო განყოფილების გამგე მეტალურ-
გის დარგში პატარა კაცი როდი გახდავთ (იხანის
სათვალს და წმინც). ერთ დროს, ამხანაგო
ჩემოვ, ჩვენ გვეოდა ფასონური ჩამოსხმის სამაქ-
რო. ერთი ფარალალა, პატარა და საყვარელი რამ,
მაგრამ ცუდად როდი გავანარკებდა. მისი უფროსი
გახლდათ დამსახურებული, გამოცდილი ინჟინერი
ტიმოფეი გრამოტკინი. შემდეგ ამ სამაქროს ადგილ-
ზე ავაშენეთ ჩვენი „ოცდამეექვსე“ სამშენებლო და
ჩამომხმნელი ტექნიკის ნამდვილი სასწაული. სწორედ
ის ექვსი ახალი კორპუსი, რომლის უფროსიც თქვენ
იქნებით. გრამოტკინი თავის ხალხიანად გადავიდა
ახალ სამაქროებში, მაგრამ მას შემდეგ ჩარბი უკუღ-
მა დატარალდა.

ჩეშკოვი ე. (მორიდებით) კი, მაგრამ, სამი წლის გან-
მავლობაში საქმე ვერ გამოსწორდა?

პლუტონი ე. სამსწორად, არ გამოსწორდა. ძალზე ცუ-
დადა დაავებული დისკალიბრის საქმე. გამცემეზი-
ბიც ბევრნი არიან და ლოთიებიც. მამდებელი-მამა-
შვილობას ხომ ბოლო აღარ უჩანს. სამუშაო კი მძა-
ივია.

ჩეშკოვი ე. მაინც რა მიგაჩნიათ თქვენს შეცდომად?
პლუტონი ე. კჷ, კჷ რომ ვიყოდით! ავერ გავერ პოლუკე-
ტოვი დღესა და ღამეს ასწორება, ყოველ მესამე
დღეკადმი შტურში გვეწონა, მაგრამ... ააფორილ ალა-
ლიონ, ხომ გავიგონიათ.

რიბინი ე. (ერთდროულად რბილად და მკაცრად) ამ-
ხანაგო ჩემოვ, თქვენ ნუ შეეცდებით ყველაფრის
ერთბაზად გაგებას. ეს შეუძლებელია. სხვისი ცოდნა
და აზრები თქვენ სარგებელს ვერ მოგიტანთ. სჯო-
ბია, თქვენ თვითონვე მიავნით შეცდომებს. სჯობია,
თქვენ გვაჯობით ჭკუით. მაგრამ მთავარი უკვე გი-
თხარით. ფუფუნებაში ვერ იხივობრეთ. თქვენი გზა

ია-ვარდით არ იქნება მოფენილი. ეს ხომ არ გამო-
ნებთ? მზად ხართ, გარისკოთ?

ჩეშკოვი ე. რომ გითხრათ, ეს ამბები პირველად მესმის-
მტკი, ტკუელი იქნება. ძირითადად მე ყველაფერი
ვიცოდ.

პლუტონი ე. ჩვენც გავრისკეთ, როცა თქვენ მოგაწვიეთ.
თქვენ ხომ საესებით უცნობი ადამიანი ბრძანდებით
ჩვენი კოლექტივისთვის.

ჩეშკოვი ე. ვერ შეგადგვებით. ნამდვილად ორმხრავი
რისკია გავწულო.

პლუტონი ე. რა საბუთები გაქვთ თან?

ჩეშკოვი ე. პასპორტი.

პლუტონი ე. იქ განცხადება თუ მივიეთ განთავისუფლ-
ბის თაობაზე?

პოლუკეტოვი ე. ამხანაგმა ჩემოვმა ორჯერ დაწერა
განცხადება. პირველი განცხადება, როგორც შეთან-
ხმებული ვიყავით, ჩემს ჩასვლამდე ორი კვირით აღ-
რე წარადგინა. დირექცია მწყიდვე უარსუა, პარტუ-
ლი კომიტეტაც, თუმცა ქალაქკომი არ არის წინაღ-
მდგი.

პლუტონი ე. ვნახოთ, ვნახოთ, აღდგომა და ხვალეო, ნათ-
ქვამია. ალექსეი გეორგეიჩი, გულზე ხელი დაიღო
და ისე მითხარით, თქვენ მართლა გულწრფელად გინ-
დათ ჩაებათ ჩვენი კოლექტივის ფერხულში?

ჩეშკოვი ე. დიას! მე ვოცნებობდი ასეთ ქარხანაზე!

პლუტონი ე. (მტკიცედ) გვიკარნაბეთ თქვენი პირობები,
ჩეშკოვი ე. (პაუზის შემდეგ) ხელფასი 280 მანეთია,
სამსახური მეუღლისთვის და სამთიანბანი ბინა.

პოლუკეტოვი და პლუტონი ერთმანეთს შეხადვენ.

პლუტონი ე. თქვენი მეუღლე რა პიროფისისა?

ჩეშკოვი ე. ინჟინერ-ნორმადარი გახლავთ.

პლუტონი ე. (დუმილის შემდეგ) გამოწვანება რაიმე
თანამდებობა, ხელფასის საკითხიც მოვგარბულო
ჩათვალეთ. ბინას კი მიიღებთ არსებული ნორმების
მიხედვით.

ჩემოვო ფქრობს. მერე უარის ნიშნად თავს გააჩვენეს.

პლუტონი ე. ბინების საკითხში დალხინებული როდი
ვართ, ამხანაგო ჩემოვ! სახში წლობით დგას რიგში.

ჩეშკოვი ე. (კივად) პო, მაგრამ თქვენი თხოვნით მე
გადმივცდებარ.

დაამაული დუმილი გრძელდება.

პლუტონი ე. ნოემბრისთვის მოგცემთ სამ ოთახს. გლემ
ნიკოლაევიჩი, გამოიძიეთ მანქანა. (ჩეშკოვს) ახლა-
ვე წარგადგინეთ თქვენი სამაქროების კოლექტივთან.

ჩეშკოვი ე. უფრო მოგვანებთ მერნია... ვერ სამაქრო-
ებს ხელს გავეცი და შევისწავლო. მერე ამისთვის
დრო აღარ მიქნება. ათი დღე მიჭირდება.

რიბინი ე. (პლუტონი) ათი დღე არც ისე ბევრია.

პლუტონი ე. მართალი ხარ, არაა ბევრი. (წამოდგება)
წინააღმდეგი არა ვარ, წადით, დათავალიერეთ, შე-
ინსწავლეთ. წარმატება გისურვებთ.

რიბინი ე. ფრთხილად იყავით. ურთიერთობების
გამწვევებას არ გირჩევთ. ჩვენთან ძალზე ჭიჭივული
ხალხია.

ჩეშკოვი ე. ძალიან გთხოვთ, ჩემი პირობები და თქვენი
თანხმობა წერილობით გააფორმოთ.

პლუტონი ე. რა ბრძანეთ? რა გავაფორმოთ?
ჩეშკოვი ე. ხელფასი, მეუღლის სამუშაო, ბინა...
პლუტონი ე. (გაკვირებული) ხელფასს ხომ ბრძანევა-
ვით აღვინიშნავთ?!

ჩეშკოვი ე. მაშინ... ბინა... მეუღლის სამუშაო...
პლუტონი ე. ვერ გეფრთხილებო?

ჩეშკოვი ე. მიყავთ ყველაფრის წერილობით გაფორმება.

როცა დიწერება, შემდეგ საუბრისა და ორპარტიული ანაზღაურება ხდება.
პლუტონი. გაერთიანებული სამეფოს, შვედეთს და სხვებს. გაიცა დღეები. საღამო. ნინა შეგიძლია მანგაროვის შესახებ კარგად იცოდე.

ნინა. (დაღლილი) შეიძლება მოეწიო?
მანგაროვი. (ბედნიერების სავსე, ცოცხლად) შენობი, რაღაც ელოდები.

ნინა. ვერა ვარ გუნებაზე. რაც დრო გადის, უფრო და უფრო მიყვარხარ სედა, გაგივ, შეუძლოდ ყოფილხარ და შენს სანახავად წამოვიყვ. რა დავგმართა?

მანგაროვი. ისეთი არაფერი. ახლა საცხები ჯანმრთელი ვარ. სხალ უკვე გამოვალ სამსახურში. კონკრეტულად მაგიაზე. ჰქვას მიუჯახუნებს ნინას.

ნინა. ეს (აჩვენებს ჰქვას) ნამდივლად ისაა, რაც ამ წუთში მინდა. გაგიმარჯოს!

მანგაროვი. გაგიმარჯოს. ავერ თქვენი "იენტი". მე კი ჩემს "ბელმონის" გავაბოლებ!

ნინა. ამა ორი წუთით ჩამოვვლი კიდევ. მერე კი წავალ ჩემს მკაცრ სახლში. ჩემს მკაცრ მშობლებთან.

მანგაროვი. თუ იცით, რას ნიშნავს სიტყვა "სუნთქი"?

ნინა. თქვენ იქ არ ყოფილხართ?
მანგაროვი. მე არ მესმის თვითონ ამ სიტყვის მნიშვნელობა.

ნინა. ვე არაინ არ იცის, შენ წარმოიდგინე, მამამესაც არ ესმის მაგ სიტყვის მნიშვნელობა.

მანგაროვი. მაინც რა არის ეს "სუნთქი" ცხებ? რესტორანი? ადგილმდებარეობა?

ნინა. ცხებ, რესტორანიც, ადგილმდებარეობაც. მაგრამ იქ დროს გატარება იაფი როდით დაიკადება!

მანგაროვი. იქნებ ადარ გასთვს, მერამდენე წელი მომიკაუნებს სულ მოკლე ხანში?

ნინა. შემიძლია დავამოვილო, არც ისე ბევრი. მაგრამ "სუნთქი" არ გირჩევ. ვე რესტორანი შენისთანა ხელფასზე მჯდომი კაცისთვის არ აუშენებიათ, გავაყენებინა მოხარული კარტოფილიყვით.

მანგაროვი. ჯანდაბას ველო. შენ არ გინდა გული გამიტეხო, მაგრამ წლებს თავისი გააქვ. ყველა ჩემს მეგობარს დაეუბნებ. თუ ჰქვია, ქვეყანა იცოს!

ნინა. (კედელზე სურათს დანახავს) ეს რა არის?
მანგაროვი. იქნებ არ წასულიყვ შენს "მკაცრ" მშობლებთან და ბოლოს და ბოლოს მიგველაპარაკა?

ნინა. იქნებ შეთანხმებულიყვით კიდევ? ამ უფრო სწორად...
ნინა. ჩემი ზასარ, შენ ხომ დილამდე ვერ მოხამდა თავს საუბრის და წყევას (გადახედავს მშრალად. მერე ისევ სურათს მუყუდავს). კიდევ არ გჯერა, რომ ჩემისთანა ქალთან ურთიერთობა დიდ სიამოვნებას ვერ მოგახიზნავს? (მივა მაგიდასთან, სივარჯეს გაბობლებს), ოჯახი ჩემთვის დიდი ვერაფერი ნუგეშია. მე აღრეც შეშინებო გავთხოვილიყვ. საქაიბო, "სასურველი საქმეობი" მთხოვდნენ ხელს. მაგრამ, ეჭვობა, არა ვარ ოჯახისთვის დაბადებული. ოჯახი უფრო სძარცვავს ადამიანს, ვიდრე მატებს რანგს. ბოლოს და ბოლოს რა არის ოჯახი? მხოლოდ ელემენტარული წესრიგისაა ამ ადამიანურ სამყაროში. საბოლოოდ ყველაფერი მაინც ლოკინში მთავრდება. (მოულოდნელად გაიტიმებს). თუცა მომენტურ კიდევ.

მანგაროვი. (არ სჯერა) მართლაც?
ნინა. ორი თვისა და თერთმედი დღის შემდეგ ჩვენ წავალთ "სუნთქი", ვიფიქრებ შენ ჰაბუკურ ასაკს და დავბრუნდებით აქ. დავბრუნდებით მხოლოდ ორნი - მე და შენ! თანახმა ხარ?

მანგაროვი დღევან.

ნინა. როგორ გაგივო შენი დღეობი? განა არ მოგწონს ჩემი ასეთი ჰქვიანური ნაბიჯი?

მანგაროვი. (აღუღეველი) მომწონს რომელია, თავი სისხრამში მგონია. ერთ ჰქვას კიდევ ხომ არ დავლევ?

ნინა. არა, ახლა კი წავალ. ისედაც ძალიან დავაგვიანე. მე მხოლოდ მინდა გაგაფრთხილო...

მანგაროვი. (გაიტიმებს) ვიცი, რასაც მეტყვი. ჩემს პიტიუტას ცოტა არ იყოს ძირი აქვს მოფარფარებული. მე უკვე დამირეკეს და გამამარტოებლეს, ოცადამეჭმეს ვიღაც ალექსი ჩემკოვს ნიშნავნო. ინსტიტუტში მე ცნობდით ერთ ალექსი ჩემკოვს, იგი მეტალურგიის ფაკულტეტზე სწავლობდა, მაგრამ არა მგონია, ეს ალექსი ჩემკოვს სწორედ ის იყოს...

ნინა. მე უკვე გავიცანი ვე ვარბატონი. ვფიქრობ, რომ მასთან გაგივრდება მუშაობა.

მანგაროვი. თუ გაგივრდება, თავს არ მოვიკლავ. გადავაბარებ საქმეებს და წავალ. სულ წავალ ჩვენი ქარხნისთან.

ნინა. ვერ წახვალ, ჩემო ზასარ, ვერ წახვალ. ქარხნიდან სასებით წასვლა ისევე ძნელია, როგორც ოჯახიდან ფეხის აწკვეთა. (ხედავრებით) დღერთო, შევევიწი!

ისმის ზარის ხმა.

მანგაროვი. ვინ უნდა იყოს?
მანგაროვი გდის. შემობრუნდება ჩემკოვთან ერთად. ჩემკოვი ხელში საქაღდე უპირავს.

მანგაროვი. გაიციანთ, ნინა! თუმცა თქვენ ხომ უკვი ცნობთ ერთმანეთს... წარმოვიდგინო, ამხანაურს ჩემკოვმა თურმე ძლივს გვიპოვა. რატომღაც არაჩის მიუცია ჩვენი ტელეფონის ნომერი. უზარულად დავბოლო.

ჩემკოვი. (ნინას ოფიციალური ტონით) როგორია თქვენი სხსულის დიბრებულება, აი თუნდაც მაღალანაზირაბიანი ფოლადისა?

ნინა. სამას ოთხმოცი მანეთი.

ჩემკოვი. სამას ოთხმოცი? ჩვენთან 180 მანეთი ჯდება.

ნინა. ასეთი პარალელი რა მოსახანია. დეტალები ერთმანეთისაგან ძალზე განსხვავდებიან თავიანთი სიროულით.

ჩემკოვი. (გამოცოცხლებმა) გეთანხმებით, მაგრამ მაინც ძალზე ძვირია. ავიღოთ თუნდაც "ურაობაში". იქ არც სხსულია ნაკლები სიროულია და არც სერვიულობა მინდა. დიბრებულება კი 220 მანეთს შეადგენს. მე მიზეზი მივიღო დასაბუთებული ანალიზი.

ნინა. სამ დღეს მომიცემ?

ჩემკოვი. (კმაყოფილი) მოგეცემთ. გაიანგარით შე და იმავე წუთში მომასხენთ.

ნინა. (ღიმილით) უფრო ადრეც შეიძლებოდა გაანგარიშება, მაგრამ ჩემი მშობლები ცოტა შეუძლოდ არიან.

ჩემკოვი. რატომ იღიმიებთ?

ნინა. მიყვარს დიბრებულებზე ლაპარაკი. ერთ დროს კრამატრესკში ვმუშაობდი. იქ ხშირად მადლდენდნენ შეიკითხვებს.

ისევ დუმილი ჩამოვარდება.

ჩემკოვი. (საქაღდეიდან იღებს ფურცელს. მანგაროვის) აი საბუთების სია, რომელიც ხვალვე დავგვირდებო.

მანგაროვი. ყველაფერს მოვასწორებ. თქვენს და, წასვლას ხომ არ აპირებთ? რატომღაც, მგონი, გაიფიქრეთ, რომ ხელი შეგვიშალეთ. სრულებითაც არ შეგიშლიათ. კონიახს ხომ არ ინიებთ?

ჩემს კოვი. არა, გამაღობთ. მოლაპარაკება კი მინდოდა. მანაგაროვი. მაშინ ლენინის მოფიტანს, საკავშირდაც რაღაცას მოვიფიქრებ. ნინა, გენაცვალე, არ წახვიდე. (გაღიძვ.)

ხანმოკლე დუმალი.

ნინა. ტიხინინს დიდხანს იყავით საამქროს უფროსად? ჩემს კოვი. ოდამდე იქ ვიყავი შეგს უფროსად, საამქრო რომ ჩამაბარეს. ყველაზე ახალგაზრდა ვიყავი საამქროს უფროსების შორის. დირექტორის ძალიან ვუყვარდი. ჩვენთან ყოველ ფეხის ნაბიჯზე, ქარხნის ყოველ კონსტრუქტში, რიტმი იგრძნობოდა, მკაცრი რეჟიმი და მკაცრი გრაფიკი. აქ სულ სხვანაირადაა საქმე. (გაიკინებ) საყალიბებ საამქროში არცერთი მანქანა არ მუშაობს. როცა ვიკითხე, რატომ-მეთქი, ვინ იცის, რას არ მივღებ-მოვღებ, შეგადამიგე გრამოტიკინის ბიოგრაფიაც შემომამარეს.

ნინა. გრამოტიკინი ძალიან უყვარდათ თავისი კეთილბუნების გამო.

ჩემს კოვი. არ მესმის!
ნინა. ადამიანური თვისებების გამო.
ჩემს კოვი. არ მესმის!

შემოდის მანაგაროვი, ხანმოკლე დუმალი.

ნინა. რატომ უყვარდათ გრამოტიკინი? მანაგაროვი. კაციშვილს გულს არ დასწყვევდა, უარს არავფრუებ ვტყვოდა.

ჩემს კოვი. ნუთუ ეს ლეგენდარული კაცი ყოვლის შემძლე იყო?

ნინა. თუ არ შეეძლო, არც აკეთებდა.
ჩემს კოვი. თქვენც გიყვარდათ?

ნინა. წარმოდინებთ, რომ მეც. მას ცოტა უფლება ჰქონდა და ცოტა შეეძლო, მაგრამ ამისთვის ყველას ეცილებოდა. შეიძლება იმიტომაც ეცილებოდათ, რომ მას ყველათვის ტყავს აძრობდნენ. გეგმა, გეგმა, და გეგმა, თუნდაც სისხლის საფასურად. ის ძალზე კეთილი იყო. მე მივდივარ, ზასარ, დიდი მადლობა. გაცილებათხე ნუ შეწყვიტებთ. (მიდის).

სიხუმე. მანაგაროვი კონიკას ასხამს. ჩემს კოვი უარს ამბობს. ჯდება და საქაღალდეს მუხლებზე იდგბს.

მანაგაროვი. კარგი, რა გავწყობა. მაშინ დავიწყოთ. მაგრამ რით დავიწყოთ? თქვენ მოხვდით ძალზე საინტერესო ქარხანაში. ისიც უნდა აღვნიშნოთ, რომ ჩვენი ქარხანა ძალზე სახელგანთქმული და ტრადიციული გახლავით. დახლოებით ისეთივე, როგორც ბუტილოვის ქარხანა. საამქროები ჩინებული გვაქვს, რიტორიკი. თუმცა მათ აგრძობენ სხვა ტექნიკური ეპოქების სამუშაოებში ექსპონენტებიც გვიკავიათ. ამ უკანაურ შესამებას რეკონსტრუქციის სასურველია ხსნიან. უთარობასა და უყარითობაზე ფრთხილად ლაპარაკობენ, რადგან ჩვენი ქარხნის უკეთინაურებოვდ გინება ცუდ ტონად, უფრო მეტიც, არაპატრიოტურობადაც კი ითვლება. განა ეს საინტერესო არ არის?

ჩემს კოვი. ვერაფერს საინტერესოს მაგაში ვერ ვხედავ. მანაგაროვი. მაშინ რაზე ვლაპარაკობთ? თქვენს კაბინეტში უკვე იყავით? ამ ხნის განმავლობაში იქ მე ვმუშაობდი. ხვალვე ავიბარებები. იქნებ კაბინეტს გარემონტება სჭირდება?

ჩემს კოვი. ვსაკეთებელია ორი რამ. კაბინეტში უნდა ჩანოიკიდოს დიდი საკლასო დაფა და კარზე მოიხსნას გრამოტიკინის გეგრა.

მანაგაროვი. ბატონი ბრძანდებით. ვაგაკეთებთ. შეკითხვები ხომ არაფერი გავკეთ?

ჩემს კოვი. მაქვს. თქვენ რატომ არ დაიკავებთ საამქროს უფროსის პოსტი?

მანაგაროვი. ორი მიზეზის გამო.

ჩემს კოვი. პირველი?

მანაგაროვი. ჩემთვის ეს პოსტი არ შემოთავაზებიათ.

ჩემს კოვი. მეორე?

მანაგაროვი. რომ შემოეთავაზებინათ კიდევ, მაინც უარს ვიტყვოდი. უნებისყოფი კაცი ვარ.

ჩემს კოვი. მაშ როგორღა მუშაობთ?

მანაგაროვი. ნებისყოფა სხვადასხვაანაირია. მე მგონია, ერთიანი, რაღაც მთლიანი ნებისყოფა არ არსებობს. მე, პირადად, ზოგი რამისთვის მყოფნის ნებისყოფა, ზოგისთვის კი არა.

ჩემს კოვი. მაგალითად, რისთვის გყოფნით?

მანაგაროვი. მონდომებისთვის, როდესაც მიზანი ნათელია. მე საქმის იდეალური შემოსრულებელი ვარ. მაგრამ თუკი თქვენ მიჩრევთ, რომ ეს ასე არ არის, მაშინ...

ჩემს კოვი. როგორ მოხვდით საამქროში?

მანაგაროვი. მე ერთ-ერთი იმთავით გახლავარ, ვინაც აქ არჩიდნენ საქმის გადასარჩენად, ჩაგრადნის ამოსაღებად. მივიარს, რომ ასე ცუდად გახლავარ. მართალია, მე მასწავლებელი ვიყავი და თქვენ ახალგაზრდა დიპლომანტი, მაგრამ... ნუთუ არ გახსოვთ ის ჭრელი კამპანია, შაბათობით ინსტიტუტის საცურაო ბუნში რომ იყრიდა თავს?

ჩემს კოვი. ბუნდოვნად მაგონდება. დირექტორის მოადგილე რა კაცია?

მანაგაროვი. რიბინინი ერთი ხეპრე კაცია და მეტი არაფერი.

ჩემს კოვი. კიდევ რა იცით მასზე?

მანაგაროვი. მეტი რა უნდა ვიცოდე? მავის ნათლია კი არა ვარ.

ჩემს კოვი. ვის შეუძლია რეალური დახმარება გავეწყოს?

მანაგაროვი. რეალური დახმარების გაწევა ისევ რიბინინის შეუძლია.

ჩემს კოვი. მერე, წინააღმდეგობაში ხომ არ ვარდებით?

მანაგაროვი. სრულებითაც არა. იგი განათლებული და ნიჭიერი კაცია. სიტყვა „ხეპრე“ უკან მიმაქვს.

ჩემს კოვი. რით შეცვლით ამ სიტყვას?

მანაგაროვი. რიბინინი თავმუკავებელი კაცია. სამსახურიდან რამდენიმე ცნობილი კაცი მოაძრა. სადღაც, ზევით, მისი პირადი საქმე უკვე ირრევა. თუმცა აქ, ჯერჯერობით, მიმდინარე საქმეებს ისევ რიბინინი სწყვეტს. მიმაგინდა, თქვენ კორტეჟზე ლიდასთან ერთად დადიოდით. თქვენი მეუღლე თითქმის არ შეცვლილა. შემთხვევით ვნახე ამ ერთი წლის წინ.

ჩემს კოვი. (ოდნავ ცივად) მე თქვენ მასოსვხართ. თქვენი სურათების გამოფენაც მასოსვს. ისიც მასოსვს, დაცოლშვილებს პრინციპულად რომ არ აპირებთ. მოგონებების წინააღმდეგი როდის გახლავართ, ამხანაგო მანაგაროვი! მაგრამ არ ვისურვებდი, რომ მოვინებებ ჩვენი საქმიანი ურთიერთობებისათვის ხელი შეგშალა. ურთიერთობები კი არც ისე იოლი გვექნება. (იყურება სივრცეში მკაფიოდ) ვიყი, სადაც ნახავდით ლიდას. ლიდა გულით ავადმყოფია, ხანდახან სიკვდილსაც ეფიქრობს. ხან კი ავადმყოფურ მარტოობის ვრძნობა აწყობს. იგი ძალზე მიმზღობი და წმინდა ადამიანია; ლიდა უნაგარო თანაგრძნობით ევიკლება ადამიანებს, განსაკუთრებით ბედისგან დაწარულებს, თუმცა, სჯობია, საქმეს

დაეუბრუნდეთ. ვთხოვთ, საამქროში არაფერი შეცვა-
ლოთ. მინდა უმტკივნეულოდ და შეუმჩნეველად შე-
მოვიდეთ. ყოველდღე კორპუსებში ვიქნებით და ვივლად-
ბი, არ მოვაკლდებით. (მოულოდნელად მივა მაგიდას-
თან და კინიას დალევს).
დაეროლოდ მოჩანს ოსტატების კანტორა და სადისკუტ-
ჩერო. კანტორაში ირონიული და შვიდი პოდლოჟნი-
კოვი ნახაზებს ეცნობა. სადისკუტჩეროში გოჯა მამფროსა
პირიკოლონო უბერავს: „ერთი, ორი, სამი, კარგია!“ შე-
მიღის მანაჰაროვი, ჯდება და ქაღალდებს ალაგებს. კან-
ტორაში შემოდის ნიკოლოზ პუხოვი—მორცხვი, სასიამოვნო
და რბილად ნაცემული კაცი.

ნიკოლოზი. ახალი უფროსი ნახეთ?

პოდკლიუჩნიკოვი. უკვე გვექონდა ბედნიერება მას-
თან შეხვედრისა. კითხვა-პასუხი, კითხვა-პასუხი.
არავინაფერი ემოცია. ეს ალბათ მისი სტლია. მე
შგონი... მე შგონი, იგი განგსტერია.

ნიკოლოზი. (შეშფოთებულია) შეხედეთ, ჩემსკვი აქეთ
მიდის.

პოდკლიუჩნიკოვი. რა დაგემართათ, ბატონო ნი-
კოლოზ?

ნიკოლოზი. (ამოთხრებს) ინტუიცია ინფორმაციის
დებდა.

პოდკლიუჩნიკოვი. მერედა, რას გკარნახობთ ვე
თქვნი ინტუიცია?

ნიკოლოზი. (აღელვებული) მე თვალყურს ვადევნებ
ჩემსკვის...

პოდკლიუჩნიკოვი. მაინც, როგორ ადევნებთ თვალ-
ყურს?

ნიკოლოზი. ის რომ საამქროში დადის, მეც მონუსხუ-
ლივით მივდევ უკან. აქეთ-იქით რომ დაძვრება,
მეც უკან მივყვები... როცა შეჩერდება და რაიმეს აკ-
ვირდება, მეც შეჩერდები ხოლმე, როცა ვინმე ახ-
ილად და ახსნა-განმარტების აბლავს, იმავე წუთში
მის უკან დავსვამი და ყურს ვუდებ.

პოდკლიუჩნიკოვი. რატომ აქეთვით ამას, ბატონო
ნიკოლოზ?

ნიკოლოზი. მინდა გავიგო, რას გვიპირებ... ასე
გეგონია, უკვე ყველაფერი ციცი ჩემსკოვზე. სინამდე-
ლოში კი არაფერი მაქვს ხელმისაწვდომი. ახსნა-განმარ-
ტების შვიდად ისვენს, თავს ყველას ცივად უჩენს,
თითქმის ყოველთვის ცივად, ეს კარგად დაიხსოვით.
მერე რაღაცას იწერს თავის უბის წიგნაკში. ეს პა-
ტარა წიგნაკი პიჯაკის მიდა ჯიბეში უდევს, მარც-
ხად მხარეს... და მაშინვე მიდის. რა იმალება ამ
მანერის უკან? ალექსი ჩემსკოვი უმეკველად აქვს რა-
ღაც გეგმა, მაგრამ მისი თავდაჭერილობა, თუ კი ანას
თავდაჭერილობაა დაეარქმევთ, გულჩათხრობილობა
უფრო გეგონია...

ამასობაში სადისკუტჩეროში შემოდის ნინა შტავოლოვა,
ოღვე ბიკოვი, ნადეჟდა ზავალოვა და, უკვლავ ბოლოს,
—ჩემსკოვი. იგი შორს ჩერდება. კანტორა ბაღხით ივსება.
პოდკლიუჩნიკოვა ნიკოლოზს გაიანაჩრა.

პოდკლიუჩნიკოვი. (გულთიდად) კონკრეტულად
რა გადელეებთ?

ნიკოლოზი. საამქროში დანაკლის გვაქვს, ვიანცხლავ
სტრუვევიჩი, უსარმაზარი დანაკლისი. მე გეგონია, რომ
ჩემსკოვი ელემენტარულად მალე პროდუქციას ამოწმებს
და აპონტროლებს...

პოდკლიუჩნიკოვი. მაგრამ თქვენ ხომ... თქვენ
მხოლოდ...

ნიკოლოზი. (სასოწარკვეთილი აწყვეტინებს) არა მგო-

ნია, ასეთი გულუბრყვილო იყოთ. დიას, მე მხოლოდ
ტექნიკური კონტროლის ბიუროს უფროსი ვარ, მაგ-
რამ თუ მე არასრულყოფილი პროდუქციის უდნადებზე
ვაწერ ხელს, მაშინ? ხომ იგი უკვე არსებულ პრო-
დუქციად ჩაითვლება! მე პირველი ვაწერ ხელს
ვიცი, სულწარმიად ვიქვეყნე, მაგრამ ხელს მაინც
დაწერ, ვაწერ იმიტომ, რომ მშრალი ვარ. ეს ყვე-
ლამ შეგიძლია იცის, მაგრამ თეთონ არ ვიცი
როგორ მივიტყე...

მანაჰაროვი ჭრს ჩამხარავს მიკროფონში, შემდეგ ჩავულ-
ბისაშვებ, ხმადალა დაპარკობს.

მანაჰაროვი. ყურადღება, ყურადღება! დაწვყო
თქვენთან, ამხანაგო პოდკლიუჩნიკოვ!

პოდკლიუჩნიკოვი. როგორც ხედავთ, უკვე იწყე-
ბა ჩვენი ყოველდღიური სპექტაკლი (მოდის მაგიდას-
თან და ირონიულად ჩასძინის მიკროფონში). ახა რა
მოგახსენით, ზახარ ლეინდოვიჩ, თავდაპირველად
მიიღეთ ჩემი გულწრფელი სალომი. თუ უკანასკნელმა
დღემ, როგორც იტყვიან, ნორმალურად ჩაიარა. ლა-
მით მთავარი მაგისტრალის გამოსასვლელთან მილი
გასვდა. საათი და ორმოცი წუთი უყანდებოდა ვიყა-
ვით; კიდევ გვაქვს რაღაც-რაღაც სასწრაფო საქმე-
ები, მაგრამ მათზე ლაპარაკი არ ღირს. ისე კი უნდა
დაგამწვიდეთ, რომ უკანასკნელი დღეც სტრუვევიჩი-
პი გახლავთ. მაგრამ, სამწუხაროდ, არადინამიკური.
(ჩაიყვინძვრება) იცით, ამხანაგო მანაჰაროვ, არის მე-
დიცინაში ერთი ცნება, რომელსაც, შგონი, დინამი-
კური სტერეოტიპი პქვია. ერთი სიტყვით, ჩვენი
ცხოვრება მიდის ნელთბილად.

ჩემსკოვი. (გაბრაზებულია) გააჩერდით!
მანაჰაროვი. (მიკროფონში) შეჩერდით!

პოდკლიუჩნიკოვი. რაშია საქმე?

მანაჰაროვი. გეგონი დაგაყენებს მიპირებენ. ვატყობ,
იღაცას ტუსივით დაგვიყვამ ჩემი ინფერტქი.

ჩემსკოვი. ასეთ სამწუხარო პატაკს ეგ ხუმრობა არ
შეეფერება. (მანაჰაროვის ადგილს იკავებს და მიკ-
როფონში მკაფიოდ დაპარკობს) ეს მე გაგაწყვეტი-
ნეთ სიტყვა, ამხანაგო პოდკლიუჩნიკოვ! უკვე მთავრ-
დლავა ივსებენ დილის პატაკს და ეს უნაყოფო ლაილი
30 წუთის ნაცვლად სათნაზებარ-ორ საათს გრძელ-
დება. როდისდა უნდა ვიმუშაოთ? მე ვერ დაუწმევა,
რომ პატაკი უაზრო ლაყბობად გადააქციოთ.

პოდკლიუჩნიკოვი. (მხარულად) მაინც რა არ
მოგეფერება?

ჩემსკოვი. სამედიცინო ტერმინების „გონებაშახელოური“
გამოყენება და კორპუსის მუშაობის შეფასება ისე-
თა, „შეხინიერი“ გამოთქმით, როგორიცაა „ნელთბი-
ლად“.

პოდკლიუჩნიკოვი. ვითომ რადაო? ეგ ძალზე ბევ-
რის მომცველი ცნებაა.

ჩემსკოვი. (ცივად) თქვენ აპირებთ ლაპარაკს თუ მე
მიმისმენით? (სიზურე. სადისკუტჩეროში ხალხი შე-
ჩორქობდა, ნინა ყურადღებით აკვირდება ჩემსკოვს).
ჩვენ დღე-ღამის მუშაობის ზუსტი ანალიზი გვინდა.
თქვენ კი აქ რაღაც სურათებს გვიხატებთ და ამ-
ბონით, მუშაობა ნორმალურად მიდიოდა. მაინც რას
ინიშნავს „ნორმალურად“, ამხანაგო პოდკლიუჩ-
ნიკოვ? ეგ აბსტრაქტული ცნებაა. პო, მართლა, თვე-
ნთან ერთად ვინ მიწაწილობს პატაკის გადმოყე-
მანი?

პოდკლიუჩნიკოვი. როგორც ყოველთვის, ოსტატე-
ბი, ცვლის უფროსები, ტექნოლოგები, მგეგმავები.

ჩემსკოვი. ოსტატებს მანდ არაფერი ესაქმებათ. ახლა

კორპუსების მუშები ბედის ანაბარა არიან მიტოვებული.

პოლკოვნიკი ი. ჩვენ საკმაოდ გამოცდილი მუშები გვყავს.

ჩემო კოვი. ასეთი გამოცდილები თუ არიან, თქვენ რაღა საჭირო ხართ?

პოლკოვნიკი ი. შეიძლება ასეთი ტონი თქვენი მუშაობის დასაწყისად ჩაითვალოს?

ჩემო კოვი. (გულწრფელად უკვირს, რითია ცუდი მისი ტონი) როგორც ვინმეობი, ისე ჩათვალეთ. ჯერ, თუ შეიძლება, თქვენს ნათქვამს დაუგდეთ ყური და ტონს მერე გამოვიცალი. დღეიდან ყოველ კორპუსს პატიოსნების გამოიყვება მხოლოდ ხუთი წუთი. ვერ ჩატევით ამ დროში? შევასწავებინებთ. სათქმელის მიოვლედ ჩამოყალიბების უნარს მუშაობის განაღლიზების უნარად ჩათვლით. ხუთი წუთი — ხუთი პოზიცია: უსაფრთხოების ტექნიკა, დისციპლინა, გრავოცია...

პოლკოვნიკი ი. ჩვენ გრავოცია არ გვაქვს, ერთხელ შევეცადეთ მის დადგენას...

ჩემო კოვი. კიდევ ერთხელ ვცდით. მეოთხე პოზიცია ტექნიკური მოწყობილობის სახით იქნება. მეხუთე — შევითხვებით. თქვენ ბევრს შედავებით, ამხანაგო პოლკოვნიკოვ. გავიწყლებთა, რომ ხალხი გვისმენს და მათ ძვირფას წუთებს ვაპრავთ. უკანასკნელი შევითხვა — კორპუსში რამდენია მზა პრუდუქცია? აღდღიუნჩიკოვი ნიკოლოზ უფურებს. ნიკოლოზი შეშინებულია.

ჩემო კოვი. (მოუთმენლად) გაიგონეთ ჩემი შევითხვა? პოლკოვნიკი ი. ასე უცებ ვერ გეტყვით, რამდენია.

ჩემო კოვი. მაშინ მე გეტყვით. წესით თქვენ ორი ათას ტონის უნდა უშვებდეთ.

პოლკოვნიკი ი. დიას, დაახლოებით ასეა.

ჩემო კოვი. ყურადღება, ისინოზის ყველა კორპუსმა უახლოეს დღეებში გაიყვება სრული ინფრატარისაციის ბრძანება. ვთხოვთ მოეზადოთ და სამუშაოსთვის შეწყვიტთ დილის პაკეტების მიღებას. ბოდიშს გიხდით შეფერხებისთვის. კარგად გესმის ჩემი ხმა, მთავარი კორპუსო?

ხმამ. კარგად.

ჩემო კოვი. მარტენის საამქროში?

ხმამ. გვესმის.

ჩემო კოვი. თირმილი და მუშავეების საამქროში?

ხმამ. მესმის, მესმის.

ჩემო კოვი. მისსაგლინავე საამქროში?

ხმამ. გისმენთ!

ჩემო კოვი. ფურიელსაგლინავე საამქროში?

ხმამ. არის, გისმენთ!

ჩემო კოვი. დახმარე საამქროში?

პოლკოვნიკი ი. შესანიშნავად მესმის. მართლაც როგორ მშვენივრად მესმის თქვენი ხმა, ამხანაგო ჩემოვ!

გაცხარებულ საქმიანობაში გავიდვ ერთი თვე. გასაფხვლის მზიან დღეს პოლუეტკოვის კაზინეტში ოცო უცხო კაცია.

პირველი ი. კაცო. ეს-ეს არის ჩამოფრინდით. სასტუმროშიც არ მივსულვართ. აერთადროსიდან პირდაპირ აქ მოვდივით. თუ მილებს არ მოგვეცემთ, სამდელიად დავიღუპებით. მიოვლი ჩვენი გვემა პაქრში დარჩება გამოკიდებული.

პოლუეტკოვი ი. მე რა გყივთ, გენაცვალე, ჩელიაინის-კმა უარი გეტყივთ, სახელმწიფოთ საგემო კომიტეტ-

მა კარი. ცხვირწინ მოვიხურათ, ვის ხარჯზე დაგემ-მართო? ყველაფერს აქვს თავისი სასულვარი.

მეორე. თქვენ როდენ მილები გამოგვიყვით ამ კვარტლის ბოლომდე, კაცნი ვართ, ვალში არ დავჩრები!

პოლუეტკოვი. ესენი მაინც თავისას მიაჭებენ? აფერხე ლალით, გავიგონებია?

ჩამოსვლები თაობირობს. პოლუეტკოვი მუშაობას განაგრძობს.

პირველი. გავართ რომენი? ერთ წუთს შეგვიტოვებ მაგათარს და აქეთ მოვავივებთ. სპილენძი არ გჭირდება?

პოლუეტკოვი. გაქვთ სპილენძი?

პირველი. რამდენი ტონა გინდა?

პოლუეტკოვი. თქვენ რამდენის მოცემა შეგიძლიათ?

მეორე. მაინც რამდენი გინდა?

პოლუეტკოვი. რა საჭიროა ამდენი ლაპარაკი. რამდენს მოგაკვებთ?

პირველი. ხუთ ტონას ამ კვარტალში გამოვვანაწიო.

პოლუეტკოვი. თანახმა ვარ. მილებს დაუყოფნელი მიიღებთ.

მეორე. როდის?

პოლუეტკოვი. როცა სპილენძს გამოვვანაწიო.

შეშინების რიბაინი

პირველი. ბარემ ასედავე გავაქვთ ბრძანება.

პოლუეტკოვი. ჯერ სპილენძი მივიღოთ. ბრძანებას იმავე წუთში გავივებთ.

რიბაინი ი. (ბრახს იოგებს) რა ნომრითაა ჩაბარებული ჩარჩოები?

პოლუეტკოვი. (ფლემავატურად) მეჩინდმეტეი.

რიბაინი ი. იმ ხუთას ტონას არ გგვიტოვებთ. ვიცი, ის მაინც არ იქნება. მაგრამ მეტწილად გეტე ნომრით შევეცდითო ქესავატორის ჩარჩოები უნდა დაამზადდოთ. ჩემუტვის ელაპარაკეთ?

პოლუეტკოვი. დიხს, მაგრამ ვერაფერი გავაგებინე, მე გმინი, ძალზე დაბნეულია. ტელეფონიც არ მზასობას. წასვლაა საჭირო. შეგარბოთ მეთაურთა შენადგენლობა და რაც გამოსაწურია, გამოწურეთ, მე გმინი, ერთ სამას ტონას მაინც ამოვქანავთ.

რიბაინი ი. (დუმილის შემდეგ) ჯანდაბას, წავიდეთ! ჩემოვს ხელში უფრამლო უჭირავს და სასოწარკვეთილო ვაფლებით იუფრება. ნინას მიერ მოწოდებულ ფურცლებზე ხელის მოწერას მაინც ასწარებს. კაზინეტში უმარავ ხალხს მოყურათ თავი. ვიღაც პალატუხიანი მამაკაცი და მეაღვად უხსლად. შუაში სუფთა ხალხით გამოწყობილი ახალგაზრდა ქალი წრიალებს. ვახლო ლუქოს სპეცტანსაცხილი ავცია. საღაღც კედელს მუყარდნობილი ვაღნტან რიგებში რაღაცას წერს.

ჩემო კოვი. (ყურმილში) დიას, გისმენთ! (ნინას) თქვენ საამქროებში გავივით!

ნი ნა. ძნელი წარმოსადგენია...

ჩემო კოვი. რა არის ძნელი წარმოსადგენი?

ნი ნა. არ შემეძლია, ვერსადაც ვერ წვაღვ. თქვენ ქანცი გამიწყვიტეთ. ასეც არ შეიძლება!

ჩემო კოვი. (ყურმილში) მიაწყვით, ამოსუნთქვის საშუალება მაქვს მისეული! (ნინას მკაცრად) რა არის ძნელი წარმოსადგენი?

ნი ნა. ძალზე ძნელი წარმოსადგენია, რომ გასაფხვლის ამ მშვენიერ დღეებში კაცს კინოში წასვლა ვერ მოგიხებინებო.

ჩემო კოვი. საამქროებში წადით. არა, აქ იყავით. მჭირდებათ. (ყურმილში) ამას არც პირველად მეუბნები

და არც უკანასკნელად, ამხანაგო მანაგაროვ! შეძლება კი ასეთი წინთ აღარ ვილაპარაკებთ. ახლა კი ილაჯი აღარა მაქვს და იმიტომ გეუბნებით: ამოსლთქვის სასუალება არ მისცეთ. დამე კორპუსში გაათოთ.

რ ი შ კ ი ნ ი. (ხელში ქალღილი უჭირავს) ბატონი ბრძანდებით, მაგრამ ამაზე მეტი შეუძლებელია.

რ ე შ კ ო ვ ი. (ყურბოში) მომითმინე! (კითხულობს ქალღილს) ჩარჩობს მიაწვეით, ჩარჩობს, ვალენტიან პეტროვიჩი (ყურბოში) დღის ბოლოსთვის რასი იმედი შეგვიძლია ვეინებით? ჩემთან მოიბრძანდით! (დებს ყურბოს. შეხუდავს ქალს) რა გნებავთ?

ქ ა ლ ი. (ლუკას) მე შეგეზავი გასაზავართ.

რ ე შ კ ო ვ ი. (მთულოდნულად) ჩინებულა.

ქ ა ლ ი. დილით კანტორაში ბრძანდებით დიდი და ჩემი ბიჭუნა დანახეთ, მაგიაზე რომ იჯდა.

რ ე შ კ ო ვ ი. დიას, დავინახე. მუხლავის კოსტუმში ეცვა.

ქ ა ლ ი. (ცრემლიანი ხმით) თქვენ ისე შემოხმედეთ... მიხედეთ... მე კი არ ვიცი, ბავშვი ვის დაუვტოეთ. შეგიძლიათ ბრძანება დაწეროთ, რაც გნებავთ, ის ქვინით. ძალა თქვენს ხელშია, მაგრამ მანამდე იქნებ დანიტერესებულყავით ჩემი ოჯახური მდგომარეობით...

რ ე შ კ ო ვ ი. თქვენი საუბელი?

ქ ა ლ ი. ტატიანა!

რ ე შ კ ო ვ ი. მიბრძანდით, ჩემო ტატიანა და მშვიდად იმუშავეთ. (მიუბრუნდება ვასილ ლუკას) თქვენ ლაპოტებს კი ასხამთ, მაგრამ როგორია მისი თითო-ლირებულება? ლაპოტების წინა 14 ტონაა, მისი ჩანოსნის ტექნოლოგია კი პირდაპირ „ელექტრო-სტალინი“ ინსტრუქციიდან გადმოიღობა. მე ვყოფილვარ „ელექტროსტალინი“ და სუეტორის თვალთი მინახავს ეს კატორღული სამუშაო. ვთავაზობთ სხვა მეთოდს. მიმავალში ლაპოტები ბლოკებად უნდა ჩამოვასხათ.

ლუკა რიფუხინს უფურებს, რიფუხინი ცულ გუნებაზე. შემოდის ჩემკოვის მდივანი ნატალია ივანოვა.

ნ ა ტ ა ლ ი ა. წერილია ტიხვინიდან. (აძლევს წერილს).

რ ე შ კ ო ვ ი. (მთულოდნულად) კიდევ რა გნებავთ, ტატიანა?

ქ ა ლ ი. მაინც რატომ მიყურებდით ისე?

რ ე შ კ ო ვ ი. (სერიოზულად) თქვენ ძალიან ლამაზი სახე გაქვთ. (ველავ ლუკას მიუბრუნდება). არის ხალხი, რომელსაც შეუძლია პრაქტიკულად შეასხას ხორკი ინჟინრის ჩანაფიქრს. მე ვლაპარაკობ მუშაკაცზე. ჩვენ თეორიულად ვაზროვნებთ — თქვენ აკეთებთ. გეომეტრიული წომები ხომ არ გაზიზნებთ?

ლ უ რ კ ო. (დემილის შემდეგ) არა.

რ ე შ კ ო ვ ი. (ისევ მიუბრუნდება ტატიანას) თქვენ ისევ აქა ხართ?

ტ ა ტ ი ა ნ ა. ნამდვილად ამიტომ მიცქერით?

რ ე შ კ ო ვ ი. სხვა მიზნები არ მქონია. (ღიმილით) თუ გნებავთ, დედას დავიფიცებ!

რიფუხინი სიძულელით უფურებს. შემოდის ნადედა ზავალოვა.

რ ე შ კ ო ვ ი. (მიამახებს) ხვალ დილით თქვენს მოსაზრებებს ველიდები გრაფიკის თაობაზე.

რიფუხინი სიძულელით უფურებს. შემოდის ნადედა ზავალოვა.

ზ ა ვ ა ლ ო ვ ა. დაურეკეთ პოლუეკტოვს, ტელეფონები გა-მოითმა.

რ ე შ კ ო ვ ი. (უცებ მიიღუშება) დღეს პოლუეკტოვს-

თვის არაფერი მაქვს სათქმელი. არც დღეს და არც ხვალ.

ზ ა ვ ა ლ ო ვ ა. დაურეკეთ. მას შეუძლია გეგმას კორექტურა გაუკეთოს და გადაერჩებთ. ბოლოს და ბოლოს რჩევას მაინც მოგცემთ.

რ ე შ კ ო ვ ი. (ოხავ ჩაფიქრებული) პო, რა თქმა უნდა, პოლუეკტოვს მეტისმეტად უსტო ჩრევს მოცემა იცის, იგი ხომ ყოველთვის ზემოწვევით უსუსტი მამონტონებით გაიმოდინარეობს... ნადედა ივანოვა, ეს რაღა ამბავია?

შემოდან შეპარუბი. წინ მოუძღვით ზორბა ოლეგ ბაკოვი.

რ ე შ კ ო ვ ი. რატომ შეარბიეთ ხალხი?

ბ ი კ ო ვ ი. პოლუეკტოვმა დაგვირგვა და გვიბრძანა — მეთაურები შეკრიბეთ.

რ ე შ კ ო ვ ი. (მშვიდად, ხმადაბლა) რისთვის?

ბ ი კ ო ვ ი. მე მგინი, ყველაფერი გასაგებია. ახლა უკანასკნელი დღევად იწყება.

მეთაურები შემოდან. შემოდის მანაგაროვი.

რ ე შ კ ო ვ ი. ეს არ უნდა გეჩქათ, ამხანაგო მანაგაროვ!

ბ ი კ ო ვ ი. პო, მაგრამ პოლუეკტოვი და რიბინინი უკვე აქვთ მოდიან.

რ ე შ კ ო ვ ი. (უყურებს შემოსულებს. სახეზე რაღაც ნალველი ეხატება. ჩუმად ამბობს) ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, ეს უტახტობაა.

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. (შემფიქრებულად) ასე გვაქვს შემოდებული, ამხანაგო ჩემკოვ! წინდაუხედავად ნუ მოიქცებით.

რ ე შ კ ო ვ ი. (ხმამალა, მტკიცედ) ამხანაგებო, შეცდომა მოგვიფიდა, შეყრება არ შესდგება. გულწრფელად გიხსენებ ბოდიშს. ყველაზე თქვენს სამუშაოს დაუბრუნდით.

გაიცხადებთ მეთაურები იშლებიან. ჩემკოვი ფანჯარასთან მიდის და წარლს ხსნის, რომელიც აქამდე ხელში ეჭარა. კაბინეტში დარჩენე ნინა, მანაგაროვი და ბაკოვი. სიჩუპი.

რ ე შ კ ო ვ ი. (არ შემობრუნებულა) დიანაგარბით უნადედი დნობაზე გაწვეული ხარჯები. და საერთოდ, ყველაფერი დიანაგარბით, რაც გეგმის ზვეით კეთდება. მე მიხსოვებით მარჩიელომბასა და თითებზე თვლას.

ყველაფერი უკანასკნელ კაპიკამდე უნდა ვინაგარბით. ყოველგვარი დანახარჯი უნდა გაავანალოთ. შემოდან რიბინინი და პოლუეკტოვი, მათ უფა ავალიფარი იცან.

რ ე შ კ ო ვ ი. (სწრაფად წამოდგება და თავშეკავებულად შეეგებება) აბრძანდით! (სხდებიან სათათბირო მაცივრისთან).

პ ო ლ უ ე კ ტ ო ვ ი. მეთაურები სად არიან?

რ ე შ კ ო ვ ი. სადც უნდა იყვნენ, სამუშაო ადგილებზე.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. კარგი, გავარო რომანოვიჩი. დაწყნადი.

ამ რთულ თამაშში ნუ ჩაგებებით (ჩემკოვი) თქვენ რატომღაც გაკვირვით იმინი. ამხანაგო ჩემკოვ, რას ნიშნავს ეს? რა აზრი აქვს ან დემონსტრაციას?

რ ე შ კ ო ვ ი. ეს დემონსტრაცია როდი გახლავთ, გლებ ნიკოლაევიჩი!

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. (გაბრაზებული) მაშინ ამიხსენით, რა გადავიწყვეტათ?

რ ე შ კ ო ვ ი. კატეგორიულად მოვიზიხოვ, ყველაფერზე პირდაპირ ვიტყვი პასუხისმგებელი. თუ არ ვცდები, მე ვარ საამქროს უფროსი. ვიცი, უწინ ასეთ კრიტიკულ

მიმენტში თვითონაც აქ მოდიოდნენ და მეთაურებსაც თავს მოუყრიდნენ ხოლმე. ამერიიდან ასე აღარ იქნებოდა, ჩვენ გვინდა მეთაურთა შემადგენლობის დრო დავესწოთ. ყოველდღიური პატაკის გარდა სამშაბათობით აი ამ შვიდსათან ვატარებთ გასული კვირის მკაცრ ანალიზს. პარტიორგანიზაცია, ადგილობრივი და კომპარტული თავის ღონისძიებებს ატარებენ. გარდა ამისა, სელექტორული კავშირიც აქვე გვაქვს. მე მგონი, ეს საკმარისია.

რიახინი ჩაფქვდა, თითქოს დაშფივდა კიდეც.

პოლუქტოვი. (მოულოდნელად, რბილად) იქნებ გეწყინათ რამე?

ჩემოკოვი. არაფერი.

პოლუქტოვი. თავივე ხომ არ მიემართებოდა, ალექსეი გიორგვიანი?

ჩემოკოვი. ჩვენ პრინციპულ საქმეებზე ვლაპარაკობთ. წინასწარ მინდა გაგაფრთხილო. მე ვუბრძანებ კორპუსების უფროსებს საწარმოო დასყოფილების განსაკუთრებულნი არ შეასრულონ. ჩვენ ხელს ვეზღობთ მათი მითითებებისა და განკარგულებების კრიანტელში. ამ განკარგულებების შე უნდა იქილოდე.

პოლუქტოვი. ჩვენს განყოფილებაში ბრყიყვიბი კი არ სხედან.

რიახინი სელექტორთან მიდის და კლავის თოის აქარს.

ქალის ხმა. დისპეტჩერი გისმენთ!

რიახინი. ჩემი მანქანა თუ იპოვებ!

ქალის ხმა. (განარებული) ვიპოვებ, გლებ ნიკოლაევიჩ!

რიახინი. გამომიზავნებთ ოცდამეექვსისკენ.

სელექტორის გამოიშვს და გაწვევად გადგება. მძღუფული და გაბარაზებულია.

პოლუქტოვი. მე მგონი, გმარა. უკვე ვისაუბრე, კაცები არებებიც გამოუთქვით. ახლა კი ხალხი შეყრბით, ალექსეი გიორგვიანი!

ჩემოკოვი. ხალხს ვერ შეგრიბავ, საჭიროდ არ მიმარჩინა. ამოქაჩვის სისტემისა არაფერი მევრა. გვგმა სხვაგვარად სრულდება. საჭიროა რიტმი, რომელიც ჯერ ჩვენ არა გვაქვს. საჭიროა წუთობში გათვლილი გრაფიკი, რომელიც აგრეთვე არა გვაქვს. საქმეში უნდა ჩაება ყველა მანქანა. მთელი ჩრდილოეთის ბლოკი ნაკადურ სისტემაზე უნდა გადავიყაროთ. თუმცა ყველაფრის ჩამოთვლის აზრი არა აქვს. ერთი კი ცხადია — საჭიროა წარმოების კარგი ორგანიზაცია და დისციპლინა. ჩვენ სწორედ ამ მიმართულებით ვმუშაობთ. მაგრამ ამას დრო სჭირდება.

რიახინი. (მკახედ მინაგაროვს) შენ რაღას ვაუწყებულხარ?

გიორგი. ამ დღებმა ისე გამასავათა, რომ ჩემი სახელიც კი დამავიწყდა.

რიახინი. საქმეზე რას გვეტყვი?

მანგატოვი. (შეხილად) ყველაფრის, რასაც თქვენ გეყლიდით ჩვენს მეთაურებს. უკვე ათასჯერ გვაქვს ნათქვამი. მართალია, არის განსხვავება, თქვენ ჩვენზე უფრო დიდი ავტორიტეტი გავქვთ, მაგრამ ავტორიტეტს თუ მეტისმეტად სშირად დაყვრდობით, იგი დაპკარავს თავის ძალას. ჩვენ მიჩვეული ვართ ყოველთვიურ შეტრამებს. მაგრამ ამოქაჩვის სისტემაზე არ მუხატება გულზე. იგი ხალხსა რყვინს. რყვინს მით, ვისაც „ქანაჩე“ და იმთავაც, ვინც „ქანაჩეს“. მიზეზი საყვებით ნაყოლია. ამ სისტემის საფუძვლად უპასუხისმგებლობა უდევს.

პოლუქტოვი. პირიქით, ჩემო ხანა, პირიქით! საქმის სიყვარული, ქარხნის სიყვარული! აი, რა უდევს საფუძვლად ჩვენს საუბარს ხალხთან.

მანგატოვი. ვერაფრის გეტყვი. იქნებ სწორად არ მესმის, ფარ-ხმალი დამიყრია... მაგრამ მე შეგონია, შემძებლად არც სიყვარულის ექსპლატაცია შეიძლება.

ჩემოკოვი. გეყოფათ, ამხანაგო მანგატო! მანგატოვი. მაინც რატომ?

ჩემოკოვი. ეს არ ჰქავს ინჟინრების ლაპარაკს. სიყვარული მარქსისტების მიერ შედნამენურ კატეგორიადა მიჩნეული.

რიახინი. (უცნაურად იღიმება, მკაცრად) ამხანაგი ჩემო, ჩვენ აქ შენს გასაკრიტიკებლად როლი მოუხლავართ, შენ დიდი დრო არ გჭონია. ერთი თვე ქარხანაში თვალის ერთი დახმანამება. შენი პოზიციაც გასაცხიბია, მაგრამ გავქვს თუ არა ამის უფლება, არ ვიცი! მომავალი ყველაფრის გვიჩვენებს. ახლა კი ვიცი! ვიცი! სადა ნავლინი? სადა ფასონური სხმულები? სად არის ექსკავატორის ჩარჩობები?

ჩემოკოვი. ნავლინისა და ფასონური სხმულების საქმეც დადა, ჩარჩობების კიდევ უფრო ცვლად, მაგრამ ჩარჩობებს მაინც გაბრძობა.

პოლუქტოვი. (გამომცდელად, ფიცხლად) რამდენს დაბეჯადობ?

ჩემოკოვი. ოთხას ტონას!

პოლუქტოვი. გესმით, გლებ ნიკოლაევიჩ!

რიახინი. ვახსოვდეთ, ქარხანა მუცხრამეტე ნომრით ხურავს თვეს. (მიდის გასასვლელისაკენ, შეჩერდება, მტრულად შეხედავს ჩემოკოს) თქვენ მთხოვით დოკუმენტაციის მომზადებისა და საყალიბე მანქანების აღჭურვის ბრძანების გაცემა. ბრძანება უკვე გაცემულია, კონტროლი თქვენ გაუწიეთ. ეს საქმე თქვენთვის მიმინდვია.

რიახინი მიდის. პოლუქტოვი მიჰყვება. ხანგრძლივი დუმილი.

მანგატოვი. ჩვენ ორასი ტონის მიცემა კიდევ შეეველი.

ბიკოვი. ჩემოკოვი წერას კითხულობს. დუმილი.

ბიკოვი. ალექსეი გიორგვიანი, ორასი ტონის გამოშვება კიდევ შეგიძლია?

ჩემოკოვი. (წერილს კითხუნი იღებს) ნამდვილად შეგიძლია!

ბიკოვი. (ღიმილით) ეს ჩვენი რეზერვა? ვემსაკობთ, არა?

ჩემოკოვი. უფრო მეტიც, ჩვენ სამასი ტონის გამოშვება კიდევ შეგძლია.

მანგატოვი. თქვენ შეგნებულად შეამცირეთ თქვენი შესაძლებლობანი?

ჩემოკოვი. დიახ, მე არ მინდა, რომ გვგმა შევასრულოთ. ამის შესაძლებლობა ჩვენ არა გვაქვს. ხალხი გვავას, თუ მათ ტყავს გაგაძრობთ და ვერცხვს დაუფლებთ, მაშინ ოთხასი ტონის გამოშვებასაც ვი შეგძლია. მაგრამ ეს იქნებოდა ჯოჯოხეთური შრომა. ასე შესრულებული გვემის ფასი გააკიბია. მე ვერ ავიღებ პრინციპად — ოღონდ გვგმა შესრულდეს და ჩვენს შემდეგ ქვა ქაჯაცე ნულარ დარჩინილო.

ბიკოვი. (ისეთი მკაცრი ტონით ლაპარაკობს, თითქოს ბავშვს არიყვებდეს) მაგრამ თუ ეს კი საჭიროა თუ კი ქარხანას სჭირდება? ჩვენ, რაც არ უნდა იყოს, კომუნისტების ვართ, ალექსეი გიორგვიანი! იქნებ არა ვართ კომუნისტები?

ჩემოკოვი. (წინააღ, მაგრამ ცივად) იცით, რას გეტყვი, ამხანაგო ბიკო! შეცვადეთ მწვევე პოლიტიკური ტერმინოლოგია არ იხმართ. ჩვენ მრეწველობის

დარგში ემუშაობთ, აქ მიტინგი კი არ არის. ცუდი მანერაა, სასუთარი უუნარობა პოლიტიკური ლოზუნგების ამოფარო. მე კომუნისტები ვარ. ამაში ექვი ნუ შეგეპარებთ. თქვენ ისე მიეჩვიეთ ბრმა მორჩილებას, რომ ერთ ელემენტარულ შეშინაობებთან გიჯობ ხედავთ. ჰანციის გაწყვეტამდე მუშაობა არავიწოდებო, არამცნიერული, ძვირად ღირებული და დანაშაულებრივი მუშაობაა. ჩვენ პერსპექტივა უნდა შევქმნათ. ასეა ესა მთავარი და არა გეგმა. თუკაც განათმნებთ, ფორმალურად გეგმა მთავარი. მიიხარია, რატომ გაქიანურდა ინვესტირისაცა? რატომ სდუშხართ? ისეთი გრძობა მაქვს, თითქმის ჩვენი კომისია ამ საქმეს საბოთკეს უწევდეს. (მიღის).

ბიკოვი. ღმერთმა გაბლება მოგცეთ, მე კი ცოტა უფრო მშვიდ სამსახურს მოგებინა? (მიღის).

მანაგაროვი. აბა რას იტყვი?

ნინა. (ხმადალა) კარგის მეტს ვერაფერს. ყორაი ბიჭია.

მანაგაროვი. (ყურადღებით უყურებს ნინას) თქვენ მოგონებ ჩემკოვი?

ნინა. მე სულ სხვა რამე მინდა ვითხრა, ზახარ. ბედმა გაგიღობა, რომ ჰარხანა სწრაფად შევიყვარე, ადამიანი ყოველთვის მალღერება იმისა, რაც მას მარტობობისაგან იხსნის. ხან ყველაფერი კარგადაა, ხან ცუდად, მაგრამ შენ ღამეც კარგადაა ხარ, რადგან შენიანბნება, ახლობელ დადამიანებთან იმყოფები.

მანაგაროვი. ამ ბოლო დროს სულ დამივიწყე, თუ გასოვთ, მაინც რამდენი საღამო გმართებ ჩემი?

ნინა. (თითქოს გამოფხიზლდაო, ისე შეხედავს და გაუღიბებს) დღეს აუცილებლად წავიდეთ სადმე, თუნდაც ერთობი. ამ გარეწარმა ჩემოგემა სული ამომხადა. მაგრამ დღეს ჯანდაბამდე ჰქონდა გზა. იცი, ამ ბოლო დროს ტვინს რაზე ვიკუყუებ? იმისმა ფიქრმა მომელა, დაბადების დღეს რა გარეუო...

მანაგაროვი. (ღიმიება) ერთი თვე კიდევ გვაქვს წინ, მოიფიქრებ რამეს.

დარჩაი „საუროში“, სასული ორკესტრი უკრავს „დუნაის ტალღებს“. დეკავანე წყაღები. ჩემოვანა და რიაბინის უსამიზნო საუბარი აქო.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ხვალ მიზრძანდით.

ჩემკოვი. (დაღლილი სახე აქვს) ხვალ არ შემიძლია.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. (სერიოზულად გამარჯვდა) ხომ არ გგონიათ, რომ თქვენი საამქროს მეტი საქმე არაფერი მაქვს? თავს კი ნუ გაგვიათ. მას ვიღარ მოვითმინე. შეიძლება კაცმა იფიქროს რომ თქვენ ჩემზე უფრო მძიმე უღელში გაქვთ თავი შეყოფილი.

ჩემკოვი. ვე მე არ ვიცი...

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. აქ არ არის საქმიანი საუბრისთვის შესაფერისი ადგილი.

ჩემკოვი. არ მესმის, მაგრამ ვერაფერს დაიჯიენებ.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. მინდა დავისვენო, დავლიო. (მშრალად) ინებებ?

ჩემკოვი. საამქროში უნდა წავიდავ.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ხომ არაფერი მომხდარა?

ჩემკოვი. არა. შეგვიძლიათ მშვიდად ბრძანდებოდეთ, მაგრამ უნდა წავიდე.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. იმ ქალს ხედავთ? ჩემი ცოლია. მიდიო, აცეკვეთ, მალღობელი დავრჩებათ.

ჩემკოვი. რა ლამაზი ქალია! (მევა მასთან) გამარჯობათ, მე აღექსევი ჩემოვი გასლავართ. თუ თქვენი სურვილიც იქნება, ვიცეკვით. (იწყებენ ცეკვას).

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. თქვენზე ბევრი მსმენია. უცხო ხალხზე

ყოველთვის ბევრს ლაპარაკობენ... მე სულ სხვანაირი მეგონეთ.

ჩემკოვი. მაგას უკვე მივეჩვიე. წარმოსადგი კაცი არა ვარ, ესაა ჩემი უბედურება. თქვენ რა პროფესიისა არძანდებით?

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ექიმი გასლავართ!

ჩემკოვი. მაშინ თქვენთვის უნეტერესო მოსაუბრე ვიქნები. მიღციონის ანთროპი გამეგება.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ყველაფერს სლობია ვიცეკვით. (ჩეკავენ) გააღიან ნადეჟა ზავალო და ხლდაირული წავალო-- ცოლ-ქარი პოლუაბოვობი.

ზავალოვი. ნეტა რა ვიცეკვება! ასლი ამბავი გაიგეთ? ჩვენგან კიდევ რამდენიმე კაცი გაიქვს.

პოლუექტოვი. (დიდაკურად) ვიცი, ჩემო კარგო, ყველაფერი ვიცი.

ზავალოვი. თუ ვინმე ხეირიანი გვაგადა, ყველა წავიდა. მეც მალე ავიკვებ გუდა-ნაბადს.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ნინა.

ნინა. ცუდ გუნებაზე ხომ არა ბრძანდებით, გლებ ნიკოლაევიჩ?

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. (თავს უქნევს) თქვენობით რატომ მე-ლაპარაკები?

ნინა. (ღიმილით) ასლა თქვენ მალაღი პოსტი გიჭირავთ.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. (ღიმილით) ვე დიდხანს არ გასტანს. ვიდაცამ თქვა, ნინა მანავაროვს მიკყვებაო, მართალია? რატომ გიღიმიება?

ნინა. თქვენ როგორ ფიქრობთ, მართალია? ხვალ დილით დამირვეთ და ყვილაფერს ზუსტად გიტყვიო.

მიღიან მხაროლი რიაბინის და მოღუშოლა ჩემკოვი.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. თუ მიღიანია, ჩემი მანქანა წავაგანეთ. ჩემკოვი. მორივე მანქანა გამოვიძახებ, მოგვანიებთ წავაღ.

რი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ნინა მუღლე ცავავენ.

ნინა. (ღუმილის შემდეგ) სა მიზრძანდებით, ჩემზე ნაწყენი ხომ არ ხართ? მართალია, საამქროების ჩამოღლა არ მინდოდა, მაგრამ მერე მართლაც გულით მოვირძინებო. თუ გავცანიო ინვესტირისაციის მასლებს?

ჩემკოვი. (თავს არიღებს) დიახ, გავცანი. ყველაფერი როგორცა. მალღობა ღმერთს, ცვონობისკ ბრძანდებით და ჩკუპაც კარად გიჭირთ. ამ კვირაში მოსკოვში გაგიშვებთ მიღიანებით.

ნინა. მოსკოვში?

ჩემკოვი. დიახ. კუბიშვიკის სახელობის ჰარხანაში. იქ უნდა გაეცნოთ და შესწავლით როგორ ასხაშენო საბოტაჟებს ბლოკებად. და, რაც მთავარია. მიჩნე-ურესებს ფინანსურად როგორ გამოიყურება მთელი ეს საამოვნება. იქნებ ჩვენც ჩამოვასთან ლაბოტები „სწრაფად და იაფად“, როგორც ტურნალისტები ამბობენ ხოლმე.

ნინა. არ შეტყობთ, რა გემართებთ? ამ ბოლო ხანს სა-შინლად გამოიყურებით.

ჩემკოვი. ამდენმა საქმემ წელში გამტება.

ნინა. (შეშფოთებული) ასლა როგორაა საქმე?

ჩემკოვი. უნდა მოგეთათხროთ.

ნინა. საამოვნებით. ოღონდ ასლა არა. ცოტა მოგვიანებით არ შეიძლება?

ჩემკოვი. როგორ არ შეიძლება, მაგრამ ხომ არ სჯობდა სულ წავსულიყავით ავეღან? (ნინა უარის ნიშნად თავს აქნევს).

ჩემკოვი. კარგი, საჩქარო არაფერია. მოთ უმეტეს, კოხინსურლად წავიხ. (ნინა ისე უყურებს, თითქოს

პირველად ხედავს). შეიძლება მანქანის შესახებ-
რად ჩავსულიყავით... მაგრამ წვიმის გამო ეს გამო-
რიცხულია. ხვალ დილით, ათ საათზე ჩემს კა-
ბინეტში ვილაპარაკოთ.

ნინა კვლავ უაუარებს. მოდის ლუჩო. ხელში ჭიქები უჭ-
რავს.

ლ უ ჩ თ. ალექსი გეორგივიჩი, მე მინდა ერთი ჭიქა
თქვენთან ერთად დავლიო. გაუმარჯოს ქალბატონ
ნინას.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. გამაღობთ, ვასილი დიმიტრი. გაუმარჯოს
ქალბატონ ნინას. მით უმეტეს, რომ ამ დღეებში
ერთავენი ერთად წახვალთ მოსკოვში. (მოსვამს)
ჩინებულნი ღვინოა.

ლ უ ჩ თ. მოსკოვი?!

ჩ ე შ კ ო ვ ი. დიას, მოსკოვში. კუბიშვილის სახელობის
ქარხანაში. იქ საკუთარი თვალთ ნახავთ ლაპოტე-
ვის ბლოკებად ჩამოსმის პროცესს. ეს თქვენს
მოგზაურობას გაუმარჯოს. მართლაც რომ მწვენიერ-
ი ღვინოა, მაგრამ მაინც ჯანმრთელობის მტერია.
ახსნაში მათ შორიალღოს გამჩრდილება ორი მამაკაცი,
აგრეთვე ორი ქალი და მანაგაროვი.

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. ნინა, მოდი ჩვენთან. (ნინა მივა. ჩემ-
ოვით და რიაბინინი გადიან) მეგობრებო, გაიცანით,
ნინა შჩეკოლავა. (ნინას) ესენი ჩემი ინსტიტუტის
მეგობრები არიან.

სკამებზე სხდებიან. მუსიკა ჩუმდება.

პ ი რ ვ ე ლ ი ქ ა ლ ი. (კეთილი, ალერსიანი) ძალიან მო-
წყობი და რიაბინინი გადიან) მეგობრებო, გაიცანით,
ნინა შჩეკოლავა. (ნინას) ესენი ჩემი ინსტიტუტის
მეგობრები არიან.

I მ ა მ ა კ ა ც ი. ზასარ ლუნიდოვიჩი, იქნება გეითხრა,
ემ ჩემოვით რა კაცია?

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. კარგი სპეციალისტია, საჩამომსხმელო
საქმის ჩინებული მცოდნე. მაგრამ გარემოებას სათა-
ნადოდ ვერ აფასებს.

I მ ა მ ა კ ა ც ი. (ნინას) თქვენც ამავე შესხედულები
ბრანდები?

ნ ი ნ ა. სამწუხაროდ, ალექსი ჩემოვით ჩვენს ქარხანაში
დიდხანს ვერ გაჩერდება.

II ქ ა ლ ი. (თავნება, ხუმრულად) მერე, კოლექტივის
რას ეუბნება?

ვერ ხვდება, რატომ იცინაან.

II მ ა მ ა კ ა ც ი. კოლექტივი ჩინებული, მაგრამ ძალზე
რთული ცნება გახლავს, ჩემო კარგო. არის ისეთი
კოლექტივიც, რომლებიც რაც შეიძლება სწრაფად
უნდა დაძალო. ამ წუთში ჩვენც კოლექტივი ვართ,
ოღონდ ქორიგების კოლექტივი.

I მ ა მ ა კ ა ც ი. მე ჩემოვით ვედი მინტერესებს.

I ქ ა ლ ი. (შეუსხებულნი) გაიგეთ ჩემოვით ცოლისა და
ერთი მისი პროფესორის რომანი?

II ქ ა ლ ი. ლეგენდას ნუ იმეორებ.

I ქ ა ლ ი. სამწუხაროდ, ეს ლეგენდა არ გახლავთ, არც—
ჭორი, ჩემი ძმა კარგად იცნობს ჩემოვით მუდღეს.

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. რამდენადაც გიცოც, ცოლთან კონფლიქ-
ტი არ უნდა ჰქონდეს?

I ქ ა ლ ი. არ მინდა ჭორაობა გამოვიდეს, თუმცა სრულ
ჭეშმარიტებას მოვასწავებთ. ჩემოვით თურმე თვი-
თით წაასწართ... შემდეგ ლიანდ მიკროინფარქტი გა-
დაიტანა. იგი ისედაც ვეღარ უთქვია.

ნ ი ნ ა. ეს სრული სიმაართეა?

I ქ ა ლ ი. გნებავთ დაიჯერეთ, გნებავთ არა. ისე კი შე-
მიძლია დაიფიქრო, რომ ასპროცენტინანი სიმაართე
გახლავთ.

ისევ გაიხმის ორკეტრის ხმა. იწყება ცეკვა. ნინა და მ-
ნაგაროვი მარტო დარჩნენ.

ნ ი ნ ა. ჩემოვით მოხუცად გავუოლოდი.
მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. რა მიზნა?

ნ ი ნ ა. უნდა მოგეთათბიროთ. ეტყობა, რაღაც უჭირს.
მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. ძალიან ხომ არ ჩაგცივია?

ნ ი ნ ა. არა, მაგრამ ჩვენი მკაცრი შევი სულ მარტო ამ
ქვეყანაზე.

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. სხვაზე მეტად თქვენ გავწავლებთ.
ნ ი ნ ა. ვინც თვითონ ვირითი მუშაობს, მას უფლება
აქვს სხვასაც იგივე მოსთხოვოს.

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. რა მოგივია?

ნ ი ნ ა. არაფერი და არც არაფერი მომივა, მაგრამ მე მეგ-
ნია, რომ გატყუებ, ზასარ!

მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. (ღუმლის შემდეგ, დამარცვლით) არა,
ნინა, თქვენ ეს არ გამოძვლით, მაგისთან მივიდეთ,
ერთ ჭიქა ღვინოს დავაღებ.

ნ ი ნ ა. შენ წადი, მეც ახლავ შენს.
შემოლან ჩემოვით და რიაბინინი.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. თქვენ იქ რატომაც დაგინიშეს, ამას დი-
დი მეთხიბობა არ სჭირდება. საჩამომსხმელო მეტა-
ლურება ძალზე სინთეზურია, მერავალმოფილანია.
რთულაა ორგანიზაციული თვალსაზრისითაც. ჩვენს
ქარხანაში ყველა დარგის სპეციალისტი გყავს —
მეფოლაღები, მეკონიავენი, მანქანათმშენებლები.
შესაფერის ჩამომსხმელები კი ვერ მოიძებნა.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მე დისციპლინა მჭირდება.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ეგ თქვენ უკვე თვითი.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. დანარჩენი თქვენც ივით. გუშინ სამაქროდან
შევიდ კაცი ერთად წავიდა.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. სამაქროდან კი არ წავიდნენ, თქვენ ვერ
გაგიძლეს და გაგქებნენ.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მართალი ბრანდები. გადაჩვეულები არიან
მომხიზვნელობას.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ორთვენახვევარში თერთმეტი მეთაური გა-
გვეცათ, თერთმეტივე გამოცდილი ინჟინერი.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. გვერი მათგანი შენაბეზა. გუშინ დაბნეულ-
ოვით, მაგრამ წარმოება დისციპლინის გარეშე წარ-
მოუდგენელია.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ჩვენი ხალხის ერთსულოვნებაზე წინას-
წარ გაგაფრთხილეთ: ქარხნის ამას თავისი დირსე-
ბა, ტრადიციები. თქვენ ვალდებული ხართ, ამას
ანგარიში გაუწიოთ. მე კარგად მახსოვს ომის დროს
ეს ადამიანები დღე და ღამეს როგორ ასწროებდნენ,
წელბზე ფეხს იდგამდნენ. მე მაშინ ვახსენი დამქონ-
და და საკუთარი თვალთი გზავდადი, როგორ ისე-
ცემოდნენ თავისი ქარხნისთვის. ამ ადამიანებს უნ-
და გაუფრთხილდნენ.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მაგრამ ისიც მომიხსენია, თქვენ თვითონ
როგორ უყვრით ხოლმე მისი.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. ჩემს ყვირობს იხიბ სხვანაირად უყუ-
რებენ. მე მათთან ვარ. ჩემი დღევანდელი საუბარი
შევიძლიათ გაგართხილებად ჩათვალოთ. ქარხნის
დირექტორი შეწუხებულია. თქვენი პარტიული ბედი
როდის გადაწყდება?

ჩ ე შ კ ო ვ ი. სანამ პეტრე საპსაკავეი არ დაბრუნდება
ბელკონიან, ჩემს საკითხს ვერ განახილავთ.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. საპსაკავეი ვთქომ კიდევ ფიქრობს თქვენს
დაბრუნებაზე?

ჩ ე შ კ ო ვ ი. შეიძლება ფიქრობს კიდევ.

რ ი ა ბ ი ნ ი ნ ი. თქვენ რაღას ფიქრობთ. ნუ ემშაობთ.
გარიცხვას ხომ არ გეპირებო?

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მკაცრი საყვედურიც რომ მომეცნ, თქვენი

პარტიული კომიტეტი ჩრდილოეთში უნდა იყოს მანაც არ დამტკიცებს ასეთი დიდი სამაქროების უფროსად. რიბინინი დაიწყეთ გემის შესრულება და ყველაფერი კარგად იქნება.

ჩემს კოვი. ეს ჯერ არაა რეალური. რიბინინი. სამაქრო უწინ ვიცი მუშაობდა.

ჩემს კოვი. ვე სიყალბეა, თვალს ვიცი. რიბინინი. (სწრაფად, ბრავით შეაფრებებს თვალს)

ნინა. (შევიდა, შორიდან) ვე სიყალბეა, გვებ ნიკოლაევიჩი!

ჩემს კოვი. კიდევ ვიმეორებ, საჭიროა შრომის დისციპლინა.

რიბინინი. გეყოფათ მკითხაობა. თქვენ გამოცდილი ინჟინრები გაყავთ.

ჩემს კოვი. მათ მძაბიჭობასა და ნათესაობას საზღვარი არა აქვს.

რიბინინი. რაც გინდათ, ის ჰქენით, ოღონდ ხალხი აღარ გაზიჟიკით.

ჩემს კოვი. მე თხოვნა არ შემიძლია, მე უნდა მოვითხოვო. რა გენა, ასე მასწავლებს, მითითებს ასკერ როდ უნდა გამოერობა. სიტუცი ცოტა სხვაგვარად მესმის. მე ჩემსას გავიტან და მალეც.

რიბინინი. კადრების გაფანტვას თუ არ შეაჩერებთ, გაგაგდებთ. მიუხედავად იმისა, რომ თქვენზე დიდ იმედებს ვამყარებ, მაინც გაგაგდებთ. მე სასტიკი პატი ვარ.

ჩემს კოვი. თქვენი სამართლიანობის იმედი მაქვს. რიბინინი. მე თქვენ სამართლიანად გაგაგდებთ. (მიდის).

ჩემს კოვი დაწვავდა. ნინა უფურებს.

ნინა. რისთვის შეძახდით?

ჩემს კოვი. დამავიწყდა.

ნინა. (მიუახლოვდება) მოდი, გაეცხენით.

ჩემს კოვი. მასსუსე, მაგრამ საქმეზე ლაპარაკი აღარ შემიძლია.

ნინა. იქნებ არც შეძახდით? იქნებ მომეჩვენა?

ჩემს კოვი. გეძახდით. ყავაზე გელოდებიან?

ნინა. მელოდებიან.

ჩემს კოვი. სამწუხაროა. წახვალთ?

ნინა. არა. დღეს თქვენს მიტოვებას არ ვაპირებ.

ჩემს კოვი უფრადლებით უფურებს ნანას.

წავიდეთ, ვნახოთ, როგორ იხარშება თქვენი ლეგიონბული ფოლადი.

ჩემს კოვი. იქ ჩემზე გამოცდილი ხალხი მუშაობს.

ნინა. მაგრამ წუღან ხომ გინდოდით, რომ წასულიყავით?

ჩემს კოვი. ხანდახან მეჩვენება: როცა იქა ვარ, საქმე უკეთ მიდის.

ნინა. აბა რა გენათ?

ჩემს კოვი. რაც გნებათ, ოღონდ საქმეზე ნუ ვილაპარაკებთ.

ნინა. მერეს თ „რაც გნებათ“ ამ წვიმაში როგორ გამოვიყენებთ?

ჩემს კოვი. წავიდეთ ჩემთან. ყავის მოლოდება იქაც შეიძლება. თანაც მერწმუნეთ, უკეთესი ყავისა! (ნინა ყურადღებით უყურებს). მთელ საღამოს, უფრო ზუსტად, მთელ დღეს იმედი მქონდა, რომ აქედან ერთად წავიდოდით.

ნინა. მაგაზე შეიძლება არ ვიმსჯელოთ. ჩვენი ურთიერთობა საკმაოდ ნათელია. მე ვიცი, რომ ამ წუთში გეძინებდით. ესაა ჩემთვის მთავარი. ახლა თქვენი მარტო ყოფნა არ შეიძლება.

ჩემს კოვი აშკარად მტრულად შეხედავს. შეხედვა ორივე თავში ჩააჯღვებს ხელს და მიაჩერდება.

ნინა. (შევიდა) ხელა გამაშვი!

ჩემს კოვი. (არ უშვებს) წავიდეთ.

ნინა. იცი, რა უნდა ქნა?

ჩემს კოვი. არ ვიცი.

ნინა. მითხარი, რომ გეყავარარ და მორჩა.

ჩემს კოვი. არა!

ნინა. თქვი, თქვი! იქნებ არ შეგიძლია?

ჩემს კოვი. არ შემიძლია.

ნინა. რაზე და უფურებს. ჩემს კოვი მოშორდება.

ნინა. წავიდა! აქედან! შემიძინა, რაიმე გამოუსწორებელი სისულელე არ ჩავინდით.

მირონ მოქმედება

გვიან ღამე. საეროო საცხოვრებლის ტიპის ბინა. ჩემს კოვი ყავას ხარხავს.

ნინა. თურმე სტუდენტურად ცხოვრობთ.

ჩემს კოვი. რა იქნა? ბინას მხოლოდ ნოემბრისთვის დამპირდნენ.

ნინა. სინათლეს რატომ არ ანთებ? გადამწვარა?

ჩემს კოვი. არა, მაგრამ შეიძლება დაგაბრმავოს. დღის სინათლეები გაუკეთებიათ, თანაც სტადიონის კუბატურაზეა გათლილი. მიდი, დაჯექი, აქეთ რატომ არ მოდიხარ?

ნინა. ბევრჯერ გილატანია ცოლისათვის?

ჩემს კოვი. (გაჩერდება) ვითომ აუცილებელია ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა? (ნინა დაფურქდება). რატომ დაფურქდება?

ნინა. შენზე ვფიქრობ. შენი საქმეები ცუდად მიდის, ძალიან ცუდად. აღმათ ხდები, რასაც ვამბობ. ელე-მენტარული აღმართური ეშმაკობა არ გყოფნის. რატომ მიატოვე ტახტი? საქმეები საათივით ტყუილად აწყობილი და იმიტომ! რად გინდობს ეს ყველაფერი? თუ მარტო პროფესიას უწევს ანგარიშს და ახალი საქმე იმიტომ წამოიწყე?

ჩემს კოვი. მიდი, დაჯექი. ავანთებ ამ დამაბრმავებელ სინათლეს.

ნინა. ყავას ნუ დამისხამ, ვერ დავლევ.

ჩემს კოვი. მაშ, რაღა მოგზამე?

ნინა. საერთოდ საქმიანი და ცივი კაცი ხარ, თუმცა ხანდახან ვფიქრობ, რომ განგებ გავჩვენებ თავს ასე. მიაბასულებ?

ჩემს კოვი. ვიბასულებ, რაკი ასე დაინტერესდი. ტიხინში საქმეები მართლაც რომ საათივით მქონდა აწყობილი. სამაქროში მხოლოდ მანქანის მოტორებს ვასხამდით. ტექნიკური სიხლე არაფერი იყო მოსალოდნელი. იქ შემოდო სიკვდილამდე ვაცხრობამო მცხობოდა. მაგრამ მე მეტალურგი ვარ. რომ არ მოგატყუო, ჩემს დარგში სახელის მოხვეჭაც მინდოდა. იცი, ყველაზე უფრო როდის ჩავწვიდი ჩემი სპეციალისტის საიდუმლოებას? ერთი წელი მეყალიბებდი იმეზზე და მაშინ.

ნინა. როგორ, მუშად მუშაობდი?

ჩემს კოვი. ჰო, ასე იქნება ჩემმა ყოფილმა დირექტორმა, მას ეგონა, რომ ამით მსჯიდა. მაგრამ შეცდა. განვთავისუფლდი ათასგვარი პასუხისმგებლობისაგან და ექსპერიმენტების გუზებაზე დავადექი. როცა კაცი თავის საქმეში კარგად გაერკვევა, სასტიკად ეღობება ინტერესს.

ნინა. ვერ ამისხნი, მუდღესთან როგორი დამოკიდებულება გაქვს?

ჩემს კოვი. (თითქოს სიტყვას ბანზე აგდებს) როგორი უნდა მქონდეს? სასეპით ნორმალური. დაჯექი, ძა-

ლიან ვთხოვ. შენთან ჯდომა მინდა. ბარემ ავაჩანა-
ხოთ სინათლე და ყავა ისე დავლიოთ.
ნ.ნ. არ ანთო.
ჩემო კოვ. ახლავე ნახავ, რა დიდებული სინათლე მაქვს.
ნ.ნ. არ ანთო.

ჩემო კოვ. ანთებს სინათლეს. თვალში ცრემლჩამდგარი ნიჟარა
ნათურებს შეყვარებებს. ჩემო კოვ. შეწუხებულია, რაღაც
თქმა უნდა.

ნ.ნ. ა. გატყობ, რაღაცის თქმა გინდა. გემუდარები, კრინ-
ტი არ დასძრა. ტყუილი არაფერი წამოგვდევს. ჩვენ
საქმემ დაგვაკავშირა. მე მანამ დაგვირღვენი, სხვამ
საქმეები ცუდად მიგდის.

ჩემო კოვ. კარგი, გაგწოდებ. მე შენ მიყვარხარ.
ნ.ნ. ა. ვე როდისღა მოიფიქრებ? ერთი საათის უკან?
(მივა დევნებთან, იღებს ლამაზს და ცეცხლს) სჯო-
ბია გაჩემდე! თავის მართლებას არ გინდა, ვწუხვარ,
რომ შენზეტი სახრუნავი გაგიჩინე. (საქმიანი ტონით)
სადა აქ ტელეფონი?

ჩემო კოვ. ა. ამ შუალდამის ვის უნდა დაურეკო?
ნ.ნ. ა. მანავარებს.

ჩემო კოვ. შენ რა, ვალდებული ხარ, რომ დაურეკო?
ნ.ნ. ა. (ახლოს მივა, მხარზე მოკიდებს ხელს) ნუ ღე-
ლავ. არაგის წინაშე არ ვარ ვალდებული. მე მინდა,
რომ შენ მშვიდად იცხოვრო. კარგად ბრძანდებოდე!

ჩემო კოვ. ი. მოიცა, გაგაცილებ.

* * *

ჩემო კოვ. კაბინეტი, ისმის რაღაცის ხმა: „მარჯნები —
0,25, ქრომი — 0,14, გოგირდი — 0,025, გამოუშვით ნაღ-
დობი“ კაბინეტში „ემოლიან იაკობ კოლინი და თამაძარა,
მხარეში მოხრილი, თითქმის მოხუცი კაცი.

ჩემო კოვ. ვიღაცეები დნობის დროს ციციებების ქვეშ
კოლინი. მართალი ბრძანდებით. ვერაფრით გადავაჩვი-
ეთ.

ჩემო კოვ. ბატონო იაკობ, ჩემზე უკეთ მოგესხენებათ,
რომ ეს საშინოა.

კოლინი. მართალი ბრძანდებით, მაგრამ თავს ზევით
ძალა არ არის. ცვლის შეცვლისას წუთებს ზოგავენ.
შეზოდას ნატალია ივანეს ასული.

ნატალია. შუალდამისას ტიხვინიდან დაურეკავით. დამის
მორიგეს ბარათი დაუტოვებია, სხვა არაფერი ვიცი.

ჩემო კოვ. ბატონო იაკობ, იცოდეთ უკანასკნელად გა-
ფურთხილებთ. (ნატალიას) შეეცადე, დაუკავშირდეთ.
შუკვეთეთ ტიხვინი, ჩემი ბანა.

კაბინეტში გამორჩება ვიღაც უცნობი, სასაიამოვო გა-
რგვანობის პალარა კაცი. ნატალია ივანესა და შიარაუღად
ჭყოლის. კოლინი მიავარებს და გადაიხვევა.

ჩემო კოვ. (კოვად) თქვენ ვინ ბრძანდებით?
უცნობი. მე ოცდამეექვსის ყოფილი უფროსი ვარ, ტი-
ხოვეტი გრამოტკინი.

ჩემო კოვ. (უხერხულად აკვირდება) ნატალია ივანოვ-
ნა, სასწრაფოდ შეუკვეთეთ ტიხვინი. (კოლინს) თქვენ
თავისუფალი ბრძანდებით.

ჩემო კოვ. და გრამოტკინი, უხერხული ლუმილი.

ჩემო კოვ. ჩვენ მტრები არა ვართ.
გრამოტკინი. მეც ასე ვფიქრობ. მტრები რატომ უნდა
ვიყოთ?

ჩემო კოვ. თქვენი წესალა და ჩემი მოსვლა არაფერ
პირადლთან არ არის დაკავშირებული.

გრამოტკინი. რასაკვირველია, არაფერთან. მე გლუმ
რიაბინინმა მომიშორა თავიდან. მიუხედავად იმისა,
რომ მამამისი და მე დიდი მეგობრები ვიყავით.

ჩემო კოვ. თავს როგორ გრძნობთ?
გრამოტკინი. კარგად. სისულელე ჩავივინე. გაც-
სუნებდა კი არ მინდა. ჩემი ჯანმრთელობის ამბავი
ნუ გაწუხებთ, სათქმელი პირდაპირ მითხარით.

ჩემო კოვ. წყლად დირექტორმა დამირეკა.

გრამოტკინი. მე ვთხოვე და იმიტომ დაგირეკათ. რა
დარეგირე არ უნდა იყო, მოადგილე ვიქნებოდე.

ჩემო კოვ. (პირდაპირ) კატეგორიული წინააღმდეგი
ვარ.

გრამოტკინი. (წამოდგება) ეს ახალი ოცდამეექვსე
მიყვარდა და მძლვრი კიდევ. სანამ აქ ვაღმომვლიდი,
ხალხი თითქმის შეტიც მყავდა. ახალ, უზარმაზარ
კორპუსებში კი თავგებვით დაიქსაქსნენ. მეურნეო-
ბა გაიზარდა, შეიცვალა და გაფართოვდა წარმოების
ორგანიზაცია, მართვის სისტემა, სხვა ორგანიზაციე-
ბთან ურთიერთობა. საამქროების ათვისებისთვის
„შრომის წითელი დროშის“ ორდენი მომცეს. გვება
კი მაინც ვერ სრულდებოდა. ლანძღვა-გინების არ
გვაკლებდნენ.

ჩემო კოვ. გვემას ვერ შეასრულებდით. საამქროები და-
უშთაფრებელი ჩაიბარეთ, აქვს კი ხელი მოაწერიოთ.
ეს მაინც, როცა საგანაზე დასადგარი კი არ გქონ-
დათ დამონტაჟებული. გამარჯვების პატაკს ხელი ისე
მოაწერეთ, რომ ჯერ შუა ბრძოლაში იყავით.

გრამოტკინი. (შრალად) ეს პოლიტიკური საქმეა.
არსებობს ქარხნის ღირსება. მე პარტიული განლა-
ვართ, ამხანაგო ჩემო კოვ! (გარშდება) დამარჯვან-
დებ, რომ ავტოტელეფონი იყო კორპუსების ამუშავება საღ-
ელსასწავლოდ.

ჩემო კოვ. პირველ წლებში ძველ საამქროზე ცოტათი
შეტ პრელუციას იძლეოდით. სამკვიდე გვემა კი გქონ-
დათ. მე დავიანგარიშე რა დავიჯდათ ეს ცრუ გამარ-
ჯვების პატაკი. ტყუილს ერთი თვისებაც აქვს —
იგი არ არის ეკონომიური.

გრამოტკინი. აქტუე ხელი უნდა მომეწერა, სხვა გა-
მოსავალი არ იყო.

ჩემო კოვ. ორდენი კი ამისთვის მოგცეს.

გრამოტკინი. ისე ლაპარაკობთ, თითქმის ჩემი ძვე-
ლი ნაცნობი იყოთ.

ჩემო კოვ. თქვენზე ბევრი რამ ვიცი და ანიტომ. მე
მთლიანად გაგანალიზე თქვენი მუშაობა. ჩვენ
მტრები არა ვართ. სამსახურს გამოგინახავენ.

გრამოტკინი. მე უკვე მოვხვებოდი. ყველაფერის თა-
ვიდან დაწყება შეუძლებელია.

ჩემო კოვ. მე თქვენ ვერ ავიყვანებ.

გრამოტკინი. გჯობს, რომ საქმეს გაუძღვებით?
ჩემო კოვ. გაცუდლებით, თუ ხელი არ შემიშნის.

გრამოტკინი. (მსუბუქი, ნაღვლიანი ირონიით) ასე
ჩინებულად სად გამოგზარდეს, ამხანაგი ჩემო კოვ?

ჩემო კოვ. სადაც საჭირო იყო. მე სხვა რამე მფიქრებებს.
თქვენ საამქროებში დიდი გავლენა გავქვთ და ამის
შემშინია. (მდლის კართან. მძამელა) ნატალია ივა-
ნოვს! (შემოდის ნატალია ნიკოლოზ პუხოვთან ერ-
თად). ტიხვინიდან რა ისმის?

ნატალია. ბინა არ პასუხობს.

ჩემო კოვ. შეუკვეთეთ პარტიული კომიტეტი (ნიკო-
ლოზს) თქვენ რაზე შეწყუბუნდებოდათ?

ნიკოლოზი. დაბეჭდვითი ტიხვინი, ახლავე მიმილით.

ჩემო კოვ. ხვალ მიგიბრებ. დღეს არ მცალა.
ნატალია და ნიკოლოზი გაიდა. ჩემო კოვ. მოხარულა და
დაღონებელი გრამოტკინს უყარაღებო უფარებს.

გრამოტკინი. (თითქმის თვლი ახეხლავ) ალბათ
გიბთრეს, კეთილი კაციაო, ძალიან კეთილიაო, არა?!

ჩემს ცოცხელ დას!
 გრამოტკინი. (გამარზდა) ასია ჩემზე, მაგ ვივინდარებმა რომ ასეთი იარლიყი მომაკრეს შუბლზე. სულაც არა ვარ კეთილი, ხალხსაც ვსჯიდი. მოვესხენება, კაცის გაგდებაზე ადვილი არაფერია. მაგრამ ერთი რამ არ უნდა დაგვეფუძვდეს, დამაინებელი ვართ და ადამიანების გასაჭირი უნდა ვაგვიყო. ხანდახან გინდა კაცი მოხსნა, მაგრამ მოგიყვება თავისი გაუმედრებელი ოჯახის ამბავს და ხელი აღარ მოგიბრუნებელი ბრძანების დასაწყურად. დასჯათ როგორ არ ვსჯიდი, არქივები არის ჩემი ბრძანებები. იმათ კი, ვინც კარგად შრომობდა, ლამის სულში ვიძვრებდი...
 ჩემს ცოცხელ. (ველავ აკვირდება) სამაქროში დანაკლისია. გუშინ აქტი მომიცეს. ათასი ტონა ნაგლინი უნდა ჩამოეყვროთ!

გრამოტკინი. შეუძლებელია, ეს ძალიან ბევრია.
 ჩემს ცოცხელ. თქვენი ბევრს უმატებდით, ამხანაგო გრამოტკინი!

გრამოტკინი დღეს. ამ დარტყმას არ ელოდა.
 ჩემს ცოცხელ. სხვა გამოსავალი არ არის. უნდა ჩამოეყვროთ. ჩვენ რეფორმის პირობებში ვმუშაობთ. ბალახს სუფთა უნდა იყოს. ჩვენ გვეჭირდება ფული მივნიერული კვლევა-ძიებისათვის, ქარხნის საწარმოო ტექნოლოგიის მომავალი განვითარებისთვის. აი აქტი, მიბრძანდით დირექტორებს, მოინანიეთ დანაშაული, ჩამოგაწიროთ ათასი ტონა ნაგლინი და მერე შობრძანდით სამუშაოდ.

კაპიტალიზმი გამოჩნდება რიმა. ჩემს ცოცხელ. შეშფოთებული შეხედავს. გრამოტკინი აქტს აიღებს და გაღებს.
 რიმა. ეს-ესაა ტიხინიდან ჩამოვედი, უფრო სწორად, ჩამოეფურინდი.

ჩემს ცოცხელ. შეშფოთებული მისჩერება.
 რიმა. ლიდა საავადმყოფოში წაიყვანეს. არ შემიძნელ, ისეთი არაფერია, სასწრაფო დახმარების მანქანამ ცოტა დაგვიანა, მაგრამ ასლა ყველაფერი რიგზეა. ალითმა ჩემთან წაიყვანე.

ჩემს ცოცხელ. ლიდა ცოცხალია.
 რიმა. რას სისულულეებს მელაპარაკები. რასაკვირველია, ცოცხალია. სასწრაფო დახმარებას რომ არ დავევანებნება, ყველაფერი რიგზე იქნებოდა. თუმცა, არც ახლავ ცვლად საქმე. წუხელ გირეკავდი. ამ დღითა გადმოფურნა გამჯობინე. დროს ნულარ დაკარგავთ. სულ 45 წუთი უნდა ვიფრინოთ, მაგრამ ორნი რომ ვიქნებით, მაინც უფრო ხალისიანად ვიმზავრებთ. რაიმე გადაუდებელი საქმე სომ არ დაგაბრკოლებს?
 ჩემს ცოცხელ. არ პასუხობს. შეშფოთის ნაღალია.

ნატალია. ნიკოლოზ პუსოვი აღარ გემეგებათ, შემოსვლა უნდა.

ჩემს ცოცხელ. არავითარ შემთხვევაში! მანქანა გამომიანახეთ!

ნატალია. სულ სამი წუთით გთხოვთ.

ჩემს ცოცხელ. დროს ნულარ კარგავთ, ავირდრომზე მივდივარ.

ნატალია. მე მაინც მგონია, რომ უნდა მიიღოთ. ჩემს ცოცხელ. ურადლებით მისჩერება.

ჩემს ცოცხელ. შემოვიდეს.

შემოდის ნიკოლოზ პუსოვი.

ჩემს ცოცხელ. ბატონო ნიკოლოზ, გთხოვთ სწრაფად ილაპარაკოთ.

ნიკოლოზი. ბრძინი ვიხიდი, მაგრამ სწრაფად არ შემიძნელა: ცოტა რამ ჩემს თავზეც მინდა მოვხსნებოთ.

ჩემს ცოცხელ. მე უფროდ შეიღობს პატრონი გახლავარო. ბავშვები ჯერ კიდევ სკოლაში სწავლობენ, ცოლიც ავადმყოფი...

ფობს... გთხოვთ ჩემი აღსარება მოთმინებით მოისმინოთ...

ჩემს ცოცხელ. ილაპარაკეთ, ოღონდ საქმეზე! ნიკოლოზი. რაკი არს გუსრთ, შემეძლია მივალ მოვეჭრა, — აქტი არ არის სწორი!

ჩემს ცოცხელ. (ურთაღლებით) ყალიბა? ნიკოლოზი. ძალიან ბევრა დალინტერესებული პირი.

ჩემს ცოცხელ. რას გეყარება თქვენი ასეთი დაჯერებულობა? ნიკოლოზი. შეიდანებს პირველი ყოველთვის მე ვაწარმად ხელს.

ჩემს ცოცხელ. თქვენ როგორ, ყოველი ხელნაწერი აღნუსხული გეპინობა?

ნიკოლოზი. დიას, მე ჩემი ბუღალტრია მქონდა. აქტი არ არის სწორი. ნაგლინის წუნი დაასლოებით ორჯერ მეტი იყო. გარდა ამისა, გვერდნა გვერდითი მინაწერებაც. ერთხელ ჩვენ ფასორები სხმულის ნაცვლად ფილები ჩამოვასხითი. მაგრამ ეს ფილები გაავფრთხილ როგორც საწარმოო აღტყობისა. იმ ფილებით კი კორპუსის იატაკი მოავეს.

ჩემს ცოცხელ. უკეთეს იატაკს კაცივფილი ვერ ინატრებდა. დაბრძანდით.

ნიკოლოზი ჭაბაბა.

ჩემს ცოცხელ. რატომ მაინც და მაინც დღეს მოხვედით ჩემთან? სად იყავით აქამდე?

ნიკოლოზი. მეშინობდა. ბუნებით შვიშიდა კაცი ვარ, მაგრამ დღემილიც აღარ შემეძლია.

ჩემს ცოცხელ. თქვენ ტექნიკური კონტროლი გეზებათ. გეგმავს პასუხს არ აგებთ. მაშ, რატომღა იღებდით მონაწილეობის ამ დანაშაულზე?

ნიკოლოზი. მე არაფრით არ ვიყავი დაინტერესებული. აქედან არც არაფერს გამოველოდი.

ჩემს ცოცხელ. პასუხს თავს არიდებთ. გაიძულებდნენ, არა? ნიკოლოზი. (გაფიქრებული) დიას!

ჩემს ცოცხელ. მაინც ვინ გაიძულებდათ? ნიკოლოზი. ყველა.

ჩემს ცოცხელ. გრამოტკინი? ნიკოლოზი. ყველაზე ნაკლებად.

ჩემს ცოცხელ. ყველაზე მეტად? ნიკოლოზი. ჩემი თავი. ჩვენ მუშები უნდა შევევანაბო, თორემ ყველას გაქცევაზე გჭირა თვალის. საბუთებში რაღაც ხომ უნდა ჩაგვეჭრა, რომ ხელფასი მივიღოთ. მე დავაღებოთ არ ვსაჭიროებდი, ყველანი ვალდებულებით ვიყავით მუშები გვერდინა.

ჩემს ცოცხელ. თქვენ მუშებს არჩენდით, რადგან არ შეიძლება არ არჩინო შრომობი ადამიანი (ისევ საქადალდეს ავტებს ქალაღლებით, ამერადა სწრაფად), მაგრამ თქვენ ატყუებდით მუშებს როგორც ფართო პოლიტიკური ასპექტით, ასევე მატერიალურად.

თქვენ მათ ძალიან ცუდად არჩენდით. ისინი შორიად იჩენდნენ ენთუზიაზმს. აღარ დადგა დრო, ვისწავლოთ მათი ხელმძღვანელობა? საქმეს რატომ უნდა ხელმძღვანელობდნენ ისინი, ვისაც არ შესწევთ ამის უნარი?

ნიკოლოზი. თქვენ გაახმაურებთ ჩემს ნაამბობს? რა მეღის მე და ჩემს ოჯახს?

ჩემს ცოცხელ. არ ვიცი. არ შემიძლია, დათმობაზე წაიდე. თქვენ ჩემი დამარცხება. მაგრამ მეც მომწყინდა უხეში კაცის როლას თამაში. ვერაფერს გეტყვით. ფაქტიურად პასუხი გრამოტკინმა უნდა აგოს.

ნიკოლოზი. მე ერთი უბრალო კაცი ვარ. გმირებს კი არ ასამარტობებ.

ჩემს ცოცხელ. და თქვენ მიგაჩნიათ, რომ გრამოტკინი კმირია?

ნიკოლოზი. დიას, მიმანია. კარგად მასხოვს, ომის დღეებში როგორ იბრძოდა; იგი თავდაცვას ხელმძღვანელობდა. ჩვენ კი მიწას ვთხრიდით და ტყეების ხუხუნში ვმუშაობდით.

ჩეშკოვი. თქვენ ჯარისკაცი იყავით თუ მეთაური? ნიკოლოზი. სერჟანტი ვასდით, ბლუმიხის მას-ლოლად ახლაც დგას ძველი მილი. მასზე ვიჯექი ხოლმე. სნაიპერი ვიყავი, ოცდასამ ფანისტს გამო-რუყავამ წერივს.

ჩეშკოვი. მე ახლა მივემგზავრები. ჩვენ ისევ დავებურუნ-დებით ამ საუბარს. (მიამერდება რიმას, ნიკოლოზი გადის)

ჩეშკოვი. რატომ გადმოფრინდი? რიმა. წყდან უკვე გითხარი, ორთავი უფრო ხალისი-ნად ვიმგზავრებთ-მეთქი. თუ გნებავი, კიდევ უფრო განვარცხო ჩემს ნათქვამს. იმითმე გადმოფრინდი, რომ შენზე გული შემტკივა. თუმცა მე შენთვის არა-სიღეს ავიარებობდი. ღიღას რომ რამე მოუკიდეს, გიხსოვ, ბავშვი მე დამიტოვა. ალოიზა შენ ჯერჯერო-ვით არ გეპირდება. მე უფრო თავისუფალი ვარ და უკეთ მივხატავ. რასაც ვამბობ — ალბათ დიდი უტკე-ტობაა, არა?

ხალაო, პლუენის მისაღები ცარიელია. სინათლე ჩამკრა-ლია. დგანან რაიბინი და ვალენტკი. ვალენტკი აქტ კიოხლომს. წაიკითხავს და აძლევს რაიბინის. მოშორე-ბით დგას დაძაბული გრამოტიკინი. განჯე დგანან ნინა და პოდლეოქნიკოვი.

გრამოტიკინი. შენთან მოვედი, გლეხ ნიკოლავევი, მე მგონი, მიხვდი, რომ შენზე არ ვარ ვაბრაძისებუ-ლი და გაბოროტებული. ჩამომავრე დახალისე. ეს ჩემი სირცხვილია. შენ დიდი უფლებები გაქვს... რიმა. აინა. მჭონდა, ჩემო ტიმიფი, მჭონდა. მალე ვაბრაძე აქედან. ვერ შევეწყვეთ მე და დირექტორი.

გრამოტიკინი. ვინც მას ვერ ეწყობა, იმავე წუთში მი-ღის ქარხნიდან.

რიმა. ჩვენ საექსპორტოდ ვამზადებთ მძიმე დანჯეგს. ამ საქმეს მე ვხელმძღვანელობ. მილიონო-ბით შეგვეთა ვაგვქვს. აი ამიტომაც ვარ აქ ჯერჯე-რობით.

ლუმილი. ვალენტკი ჩაოჯდება.

გრამოტიკინი. ვერც მიშველი, ვალენტკი! ვალენტკი. ესეი რა... შენი სეკუნდანტი არიან? გრამოტიკინი. პო, რაღაც მაგის მსგავსი. მოვიდნენ ჩემს დასაცავად.

ლუმილი. რაიბინი აქტ მაიდაზე დგხს და მიღის. ვა-ლენტკი აქტ აიღებს, თავს გადაავლებს და დაფიქრდება.

ვალენტკი. მე საეციოლისტი ვარ, ფინანსისტი; იყო დრო, სრულებით არ ვკირდებოდი ანატოლი პლე-ჩინს, მაგრამ ახლა ყველაფერს წყვეტს მიმიდინარე ან-გარიში ნანკში. დოტაქვი დამთავრდა. ქარხანა ათი წლის განმთლზე არარეგულაციური იყო. ამჟამად, ჩემი მანძი, მე საჭირო ვაკვი ვაგებო და ალბათ შე-მიძლია დაგეხმარო, მაგრამ სჯობია ამ საქმეზე მარ-ტო შეხვიდე დირექტორთან, ის შენი კარგი მეგობა-რი. ომის დროს ხომ შენი თანამეგობე იყო.

გრამოტიკინი. მას შემდეგ დისტანცია შევიცვალა, ჩე-მი გვიანა, ძნელია წარსულის ხარჯზე მოიხსნო რა-მე. მე ანატოლი პლუჩინის თანდასწრებით თავს დაჯ-დომის უფლებას არ ვაძლევდი. ის კი დამჯადარი მელაპარაკებოდა ხოლმე. ვიციდი, რომ ძმობიური დამოკიდებულება გულზე არ ეხატებოდა. ალბათ არც იმას უღხინდა ჩემთან.

ვალენტკი. (ავრდეს ტელეფონის ნომერს) ვაგვქვს? ტოლია, თუ ძმა ხარ, ერთი წუთით გამოიდი მისაღებში.

გამოდის დაღლილი პლუენი, ვალენტკი აწვდის აქტ, დირექტორი კიოხლომს, წდება.

ვალენტკი. ბიჭოს, უკვე დღეებია ვალდირლი დე-ვლიე. ახლა ერთი ჩაიკებელი ბორჯომი!

ვალენტკი. ტიმიფევი გრამოტიკინი ელის თქვენს გა-დაწყვეტილებას.

ვალენტკი. (წინარად, უბრალოდ) რა არის აქ გადა-ნაწყვეტი? ჩამოწერი, მირჩა და გათავდა... თუთირო, რა არ შეგძლო მარტო მოსულიყო? (ზღს მოწყენი-ლი, მკერდეზე ხელს ისვამს). რატომ ერა ტყვია შუბლში მაგ გამოთავებულმა? რეკოლვერიც რომ აქნინა შენახული!..

ვალენტკი. რას ვტყვი, იცი? ძალიან ბევრს მოი-თხოვ ჩვენგან. არც სმს, არც მოწვევა. ახლა იმაზეუ-ავებინარი, ძველ ფრონტლებს რეკოლვერიც რომ გამოინათ შენახული!

ვალენტკი. (ძიმედ დგება, მიდის მაგიდასთან, აქტ აედხს რეზოლუციას) აპა, შუპაგანო, თქვი მაღლობს.

ვალენტკი. (ლაპმა აუფიქრებს) მაღლობს? რისთვის? ვალენტკი. ვერ გამოგია, რა გინდათ ჩემგან, ხომ ჩა-მოვარევი?

ვალენტკი. ეს თქვენ თავს ჩამოაწერეთ, ტოლია. მა-ღლობაში დანაკლისისთვის კაცს სამართალში აძლე-ვენ. საწარმოში კი გასავალში რიცხავენ. ეს ძალ-ზე უბრალოდ ხდება. გრამოტიკინს სულ ეშინოდა იმ საამქროს; რატომ გყავდა იქ?

ვალენტკი. მე, ჩემო გენადი, ყოველთვის თვალისწინი-ვით უფროხილდებოდი ჩემს მეგობარს. წადიდა, თავიდან მომწყდით. თქვენეი დანახვაც კი არ მინდა. გრამოტიკინი მაღს. მას ნელა მოხუჯავა ვალენტკი. პლუ-ენი ზღს, მკერდეზე ხელს ისვამს. უცბე შენაშვას ნინას და პოდლეოქნიკოს.

ვალენტკი. სადაცა პირველი მათი კარზე მოგე-კაუნებს. რით შეგძლიათ გამახაროთ?

ნიმა. გეგმა არ შესრულდება.

ვალენტკი. ალექსეი ჩემკოვს, საერთოდ, აინტერესებს გეგმა?

ნიმა. ტიხინიდან დარეკა, მანაგაროვს ელაპარაკა. სამი დღის შედეგ პარტიულ კომიტეტში მის საკითხს განიხილავენ.

ვალენტკი. ცოლი როგორა ჰყავს?

ნიმა. ტყვობა, ძალიან ცუდად.

ვალენტკი. თქვენ ტკივიანი ქალი ხართ, ნინა, რა საჭი-რო იყო ასეთი სწრაფი ინფერტილსაცია? ჩემსოვმა ანით ვითომ ვის სტყორცნა ისარი?

ნიმა. ეს; უბირველეს ყოვლისა, ანალიზისთვის გააკეთა.

ვალენტკი. (წამოღდება, ხელს მიდის კაბინეტიდან) როცა წახალთ, შუკი ჩააქერი. (გადის).

ლუმილი. ნინა და პოდლეოქნიკოვი გრამოტიკინის შეპყრებენ.

ნიმა. (დაჯდება) ვისმებთ.

ნიმა. ვალენტკი. თქვენ ძალზე დიდი გავლენა გაქვთ ალექსეი ჩემკოვზე.

ნიმა. გს სიყრუა.

ნიმა. ვალენტკი. მე თქვენ მეგობრულად მიყ-ვარხართ. საუკუნეა ვიცნობ თქვენს მშობლებს. სრუ-ლებითაც არ მინდა, შეურაცხყოფა მოგაყენოთ.

ნიმა. ამაზე უკვე დაპარაკობენ?

ვალენტკი. დიას, ლაპარაკობენ. ვიფიქრე, რომ დიდი ხნის ნაცნობ ადამიანებს შეგძლოთ ერთ-

მანეთთან გულახდილი საუბარი. მე ცოტა სხვანაირი ამოცანაც მქონდა, მაგრამ მასზე აღარაფერს ვიტყვი.

5 ნ ი ა. სამწუხაროდ, ვიარსლავ სერგეევიჩი, არაპირობაა გახლენ არ მაქვს ახალ უფროსზე. ისე კი დიდ მადლობას გხდით იმ არაპირდაპირი ამოცანისთვის, რომელზეც თქვენ გარწმუნებას ამჯობინებთ. თქვენ, ალბათ გინდობათ გავფრთხილებინეთ, რომ ჩემზე და ალექსეი ჩემკოვსზე რაღაც ხშირი დადის... ეს ალბათ იმიტომ, რომ ჩვენ ხშირად და დადხანს ვართ ერთად (ილიმება). მომიწევს ამის გათვალისწინება და ჩემკოვის რეპუტაციის გადარჩენა. ახლა კი მოთხარით, რისთვის გჭირდებათ გამოცხადებინათ ჩემი გავლენა?

პ ო ლ კ ლ ი უ ჩ ნ ი კ ო ვ ი. რა არის ჩვენი ცხოვრება, ნინა? ქარხანა, საამქრო. ქარხანაში თუ საქმე ცუდადაა, მაშინ ცხოვრებაც არეული გაქვს. როცა კაცი ახალგაზრდაა, ამას მაინც დაიმაინც ვერ გრძნობს და ვერც განიცდის, ჩვენ ვმუშაობდით და ახლაც ვმუშაობთ საოცრად დაბალ დონეზე. და, რაც არ უნდა უნდა მთავრდებოდეს, იმ გამოცდილებების წყალობითაა, რომ ეს ახლა უფრო თავის დადების. ჩანა კვიან ადამიანს შეუძლო ათობის თავი ამ დღემდე ჩაიყვინებინა? ჩემს მაგიდაზე 40 განცხადებაა, ზოგს ზღვზე უნდა წასლავ, ზოგს — სოფელში, ზოგს კიდევ — ვინ იცის, სად. ზოგი ორ დღეს ითხოვს, ზოგი — ხუთს. მან ყველა განცხადებას მხოლოდ ერთი ფრაზა წააწერა — „უარი ეთქვას“. გრამოტიკივი კი უარს არასლავს არ ამბობდა. მეფობა დღემდე ყველაზე დიდი ჯაფა ადგიათ. ჩემკოვმა მათ მანინც არ უნდა უთხრას უარი.

5 ნ ი ა. მეფობადე სამუალოდ ხელზე ორჯერ მეტს იღებს, ვიდრე მე და უფრო მეტს — ვიდრე თქვენი.

პ ო ლ კ ლ ი უ ჩ ნ ი კ ო ვ ი. თქვენ ახლა ალექსეი ჩემკოვის ენაზე ლაპარაკობთ.

5 ნ ი ა. მე ვლადარაკობ გეომომიტიკის ენაზე. ყოველ მათგანს აქვს ერთიანი ფასიანი შეფასება. ჩვენ მუშაველი არ გვეყოფის, თავდაპირველად ვაძლევდით ხოლმე სეირნობის უფლებას. შემდეგ კი ვაჩვენებთ ზეგანაკვეთური გასამრჯელოს მიღებას ორმაგი ტარიფით. ეს საამქროს გეომომიტიკის ხარჯზე ხდებოდა. კაბიკები გადადის მანეთებში. ჩემკოვი მარათალია, ჩვენი თვითღირებულება ძალზე მაღალია. ეს ისე იმავ მუშების თავზე გადატყდება, პრემია მათი ხელფასის შესამდებს შეადგენს. საპრემიოდ კი ვერ საქმე არ დაგვედგომია. რა უნდა გუნდა, რა უნდა ვიღონოთ, ვიარსლავ სერგეევიჩი? სულ თავსა აგებენა, ვერ გავივია, რა არის ჩვენი და რა არის სახალხო, რა არის ადამიანზე ზრუნვა და საიდან იწყება ქაოსი...

პარტიული კომიტეტის სხდომა ტიხევიში.

მ დ ი ვ ა ნ ი. თქვენ ყველაფერი თქვით?
ჩ ე მ კ ო ვ ი. დიახ.
მ დ ი ვ ა ნ ი. გამოდის, რომ სრულიად მარტო იბრძვით.
ჩ ე მ კ ო ვ ი. არცთუ მიიღაც ასეა.
ს ა პ ს ა კ ა ე ვ ი. კურსი გეომომიტიკაზე აგილია, მაგრამ ვერჯერობით მხოლოდ ფსიქოლოგიურ ბრძოლას აწარმოებ.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. მართალი ბრძანდებით. თუ დამიჯერებენ, ბრძოლა მე მოვიგებ.

ს ა პ ს ა კ ა ე ვ ი. მეშინია, რომ ფსიქოლოგიური ბრძოლისთვის ძალა არ გვეყოფა. არც მიწინააღმდეგე ვყოფა, მე, ასე თუ ისე, კარგად გიცნობ. ადამიანები ერთნაირ-

ბი როდი არიან, ერთნი უნდა დაარწმუნონ, მეორენი უნდა აიძულო. ხელმძღვანელმა ყოველთვის უნდა გამინახოს საერთო ენა ორივე გატყვევრების სახელთან.

მ დ ი ვ ა ნ ი. სუბოია გადავდით ეს საკითხი.
პ ა რ ტ კ ო მ ი ს I ო ვ ე რ ი. აზრი არა აქვს, ნიკოლაი პეტროვიჩი, მე მესმის, რომ ჩემკოვის უნდა ვადროთ, სანამ მუშაობდა გაუქმდებოდა. მუშაობდა კი მართლაც დიდი აქვს და აუნაზარალებული. მაგრამ იგი თვითონ გვაჩვენებს.

მ დ ი ვ ა ნ ი. თქვენ ძალიან ვერჩაბებთ?
ს ა პ ს ა კ ა ე ვ ი. მე შენს შეფასებზე არ აქვარადებოდი.
ჩ ე მ კ ო ვ ი. სვალ შეფასება უნდა გადავფრინდებ.
მ დ ი ვ ა ნ ი. ჩვენ უფვილია მოვინებინეთ გამოგობასოთ.
ჩ ე მ კ ო ვ ი. კი, მაგრამ ეს რას შეცვლის?
მ დ ი ვ ა ნ ი. ხედავთ, თქვენ თვითონვე როგორ სვამთ საკითხს?

II ო ვ ე რ ი. ერთხელ თქვენ ჩემკოვი მუშად დააკვეითეთ ჭირველომისთვის.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. მაშინ ჩვენი გინდობა ის ნახევრები ამოგვესოთ, სადა ვთვით განყოფილებას რომ ჰქონდა. მე ამაზე უკვე ვიქვი, რადან მინდობა ჩემი სასეცილობითი მეშუადა.

ს ა პ ს ა კ ა ე ვ ი. ჩვენ ყოველთვის ვმუშაობთ და ვცდილობთ სიკეთე მოვუტანოთ როგორც ჩვენს თავს, ასევე სხვებსაც. სწორედ ამ ორ ცნებას შორის შეფარდება განსაზღვრავს ადამიანის ღირებულებას. ჩემკოვი მაშინ ახალგაზრდა იყო. მაგრამ მან უარი თქვა საკმის სასარგებლოდ. მაშინ მე იგი უსამართლოდ დავსჯე ახლა კი საქმეს ცოტა სხვანაირი სუნი უდის. მან მოატოვა ძალზე დიდი და სერიოზული საამქრო, სადაც სამუშაოს თავს კარგად არომდებდა. ამაში მე ვერაფერი სასარგებლო ვერა ვხედავ საერთო საქმისთვის. დალატიკის ელემენტებს კი აშკარად ვხედავ. საამქრო ახლა გაცილებით ცუდად მუშაობს.

ჩ ე მ კ ო ვ ი. მინდა შევედავოთ.

მ დ ი ვ ა ნ ი. შევადგეთ, როცა ნებას მოგცემენ. თქვენ გეიძულებთ საქმე ახლავ განვიხილოთ. რაკი აქვს გსურთ, ავდლებთ და განვიხილოთ. თქვენ პარტიის წევრი ხართ და, ვფიქრობ, ყოველ შეკითხვაზე ამომწურავ პასუხს გასცემთ.

II ო ვ ე რ ი. თქვენ უდალატე ქარხანას, უდალატე კოლექტივს, რომელმაც ხელი მოკიდარათ და გამოეზარდათ. იქ რით მოგხიზლეს, რამდენს გინდინა?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. 280 მანეთს.

მ დ ი ვ ა ნ ი. აქ რამდენი გქონდა?

ს ა პ ს ა კ ა ე ვ ი. აქაც 280 ჰქონდა.

II ო ვ ე რ ი. როგორი ბიზა მოვცეს?

მ დ ი ვ ა ნ ი. ამხანაგო ბორის, მოდეთ, შევეშვათ ამ დამამცირებელი შეკითხვების მიცემას. რაც არ უნდა იყოს, ჩემკოვის კარგად ვიცნობთ.

III ო ვ ე რ ი. ამხანაგო ბორისის შეკითხვაში სხვა აზრიც იგულისხმებოდა. ჩემკოვმა არად ჩაავდო პარტიული დისციპლინა. რამ ვაიძულა ასეთი ნაბიჯი გადაგედგა? თუ შეეძლოდა ამ კითხვაზე გავცემ პასუხი?

ჩ ე მ კ ო ვ ი. ახალმა საამქროებმა გამაოცა და მომხიზლათავისი უსაღო ტექნიკური გადაწყვეტით. გამაზურებელი ჭები თუ საგონებია დანადგარები, ფოტომაღალი დენივლები თუ ჩამომხმელი ტექნიკა — ყველაფერი უნიკალურ პროდუქციასა გათვლილი. დავინახე და ვიწამე, რომ ამ კორპუსებში დიდი საქმის გაკეთება შეიძლება; ასეთ საამქროს, გულახდილად

რომ გითხრათ, სიხმარში ვხვდავდი ხოლმე.
 მ დ ი ვ ა ნ ი. თქვენ დაწერეთ ორი განცხადება და წახვედით. თანაც მწვენივრად იყოფით, რომ ქალაქკომისიის ჩვენ არ ვეთანხმებით. თქვენ იქ გითხრეს, რომ უფლება გაქვთ იზრუნოთ თქვენს მიჯნაზე, პროფესიულ დაოსტატებაზე. ეს შეიძლება ყველას უთხრა.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მე კი ვთვლიდი, რომ ცოტა ემოციურად მომიდგინე. ბატონი დირექტორი თავის მიწავედ მივიღი-და და ეს ასეც არის. ის მასწავლებელი, რომ ხალხში არ გაუთქვფილიყო, სამეგრეოში ძიბიბიბა არ გამეჩალიჩინა და საქმეს ბოლომდე ჩაყოლოდი. მე მინდა მას დიდი მადლობა მოვახსენო. მაგრამ ნურც იმას და-ვიწყებოდი — ოდესღაც მოსწავლე უნდა დამორიდეს თავის მასწავლებელს. პიოტრ ზაქვიანი კი არ გამიშე-ვა და აქედან დაიწყო მთელი დავიდანაბა; მაგრამ ნურც იმაზე დაგვუბნათ თვალს, რომ მე უკვე აღარ ვიყავი აქ საჭირო.

მ დ ი ვ ა ნ ი. აქ ლაპარაკია თქვენს საქციელზე.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. ჩემს ახალ კოლეგებს მაგონებთ. თქვენ გინ-დათ აჩვენე არ გამიშვათ, რადგან თქვენიანი ვარ. იქ იქ არ უნდა ჩემი მიღება, რადგან უცხო კაცი ვარ. მე უკვე აღარ შემიძლია თვდამეყუცეს მიტოვება. უფ-რო მეტიც, რომ მივატოვო, ნამდვილ დალატა სწორედ ეს იქნება.

მ დ ი ვ ა ნ ი. არ არსებობს სასწორი, რომელიც ზუსტად გან-საზღვრავდა, სად უფრო ხართ საჭირო. ისე, მე თუ მკობიანთ, თქვენითვის ჯერ კიდევ აღარე იყო შიშობი-ური ბუდიდან აფრენა. პარტორგანიზაციის ახრს ყუ-რი არ ათხოვთ. ეს სერიოზული დანაშაულია. მომა-ვალი ცხოვრებისთვის აუცილებელია კარგად გაერკ-ვეთ ამასი.

მ ე ო რ ე. წ ე ვ რ ი. მიიღით, შევაჯამოთ.
 ს ა ნ ა კ ა ე ვ ი. მაინც რისი იმედიც იქ?
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. ჯერჯერობით ისევ მაქვს განუსაზღვრელი უფ-ლებები.

მ დ ი ვ ა ნ ი. განუსაზღვრელი უფლებები? მაგრამ თქვენ როგორ გგონიათ, ვითომ დაგამტკიცებენ ჩვენი გა-დაწყვეტილების შემდეგ?
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. მე ვიცი, როგორი იქნება თქვენი გადაწყვეტი-ლება.

III წ ე ვ რ ი. ერთი კერძო შეკითხვა მაქვს, — რას მოუ-ხრებთ ამ დამატებით აღმოჩენილ დანაკლისს?
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. მეტი რა გზა მაქვს, უნდა გაგრძელდ. ამ მი-ნდა სკანდალი და აურსაური. ძვილია დანაშაულის გა-მორკვევა. გაგვიჭირდება, მაგრამ დანაკლისი თანდა-თანობით უნდა გადავუფაროთ. წვლან შეიძლება სათქ-მელი ზუსტად ვერ გამოვთქვა, როცა მთავახსენებ — „განუსაზღვრელი უფლებები მაქვს-მეთი“. მე ვგუ-ლისხმობდი, რომ კიდევ რამდენიმე თვეს მომცემენ რეორგანიზაციისთვის. ამ შუალედში გვიძის შესრუ-ლებლობისათვის არ ჩამომხრჩობენ. ლოკიკურად, ქარხანას მეტი გამოსავალი არა აქვს. უნდა მოითმი-ნონ, მეტი რა გზა აქვთ. სამეგრეოში წლების მან-ძილზე ძალიან ცუდად მუშაობდნენ. ამისთვის პა-სუბი უნდა აგონ. დათმობაზე წასვლას არ ვაპირებ.

III წ ე ვ რ ი. ბეწვის ხიდზე ვახვლა გადავიწყვეტა. კორ-პუსები გიგანტურია. შენ კი თითქმის მარტო ხარ გამ-მული უფლები.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. როცა ახალ საქმეს იწყებ, ყოველთვის მარტო ხარ.

II წ ე ვ რ ი. მე გეონი, საკმარისია. ბარემ მივიღოთ გადა-წყვეტილება.
 მ დ ი ვ ა ნ ი. ვითვალისწინებთ რა ყველა გარემოებას გთა-ვაზობთ მინიმუმს — სასტიკი საყვედური პირად საქ-ეში შევალა?
 I წ ე ვ რ ი. საფუძველი?
 მ დ ი ვ ა ნ ი. პარტიული დასკოპონის დარღვევა.
 ანოლოზი. ისმის ადგილობრივი რადიოს ხმა. მანკაროვა ნერვულობს, სიკარებს სიკარებზე უაღრებს. იტირება. შორს ხიდამეში გამოჩნდება ჩეკოვია და მისი ბიჭუნა ალი-ოშა.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. გამარჯობათ! მანქანა გამოგვეზანათ, თქვენ რატომ წუსებდებით.
 დუშაილი.
 მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. ნინამ მთხოვა, რომ დაგხვედროდი.
 დუშაილი. ალიოშა აეროდრომს ათვალერებს.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. ახლა ბარეს უნდა ველოდით. რა არის ახალი?
 მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. ოთხი პატაკი და ორი თათბირი ტრანს-პორტის თათბაზე.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. თათბირზე თქვენ წახვალთ, მაგრამ გაფრთხი-ლებით, არ წამოვცდით არც ერთი სალამძღვი სიტყვა. ძალზე მწვიდად წაიკითხეთ ვაგონების მოძრაობის გრაფიკის დარღვევის მთლიანი სია. გამოცხადდეთ საყ-ვედურთა ჯამი და არ იჩხუბოთ. დე, იცოდნენ, რომ 28-სთან აქვთ საქმე. როცა გაიგებენ, რომ ყველაფე-რი აღრიცხული გვაქვს, ჩვენი უფრო შევიწინდებათ. ვიდრე იმართ, ვინც ჩხუბობს და ილანძვება. ყველა-ფერი წყნარად ჩაუკაკლე, კაპიკ-კაპიკ უნაგარიშე. ჩვენ მათა სხვანაირად გავუსწორდებით.
 ა ლ ი ო შ ა. წაყალი მწყურია.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. ფული გაქვს?
 ა ლ ი ო შ ა. მერე იცი რამდენი? 17 კაპიკი.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. აგტომას ხედავ? მიდი და დალიე. (ალიოშა გადის).
 მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. არ ვიცი, როგორ დავიწყო, შეკითხვაკ კი მიჭირს...
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. ინფარტქი, თანაც ძალზე რთული. ბოლო დღე-ებში უგრობი იყო.
 მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. თქვენ ძალზე ცუდად გამოიყურებით. საკვიროთ პატაკი უნდა გადავადით.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. არავითარ შემთხვევაში, პატაკი უნდა შედგეს! ჩეშკოვის კაბინეტი. ჰალხსეუბიანი ჰალხი. რამდენიმე ქალი. ახალანი სდუმან. დუშაილი საშინელი ხდება.
 მ ა ნ ა გ ა რ ო ვ ი. რატომ იტყუებთ?
 კ ო ლ ი ნ ი. შუალამისას ელექტრონი გამობირთო.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. მიზეზი დაადინებთ?
 კ ო ლ ი ნ ი. შეიძლება, ხვალ გიპასუხოთ? მიზეზი ჯერ არ გამიჩკვევია.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. გრავიტი მთლიანად დარღვევია. რატომ ადრე რა გაარკვეით ელექტრონის გამობირთის მიზეზი? თუ მიმართეთ რაინის შორიგეს, ან მთავარ დის-პეტჩერს?
 კ ო ლ ი ნ ი. არავითვის არ მიგვიმარაგავს.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. რატომ?
 კ ო ლ ი ნ ი. ხელი არ მიმიწვდა.
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. თქვენ ჯანმრთელი ხართ?
 კ ო ლ ი ნ ი. დიას!
 ჩ ე შ კ ო ვ ი. თქვენი შემოწმება მომიწევს. ეს ძალზე სე-რისოზული საქმეა. ასევე მომიწევს თქვენი დასჯა. (წაბერილ დუმილი). ნატალია ივანოვნა, გააფორმეთ

ბრძანება. საყვედური გამოეცხადოს ამხანაგ იაკობ კოლინს.

ნატალია წირს ბრძანებას.
ჩემს კოვჩი. საყვედური არასწორი ინფორმაციისთვის.
ზავალოვა. (გარკვევით) იაკობ ილიჩი თქვენზე ორჯერ უფროსია, ზუსტად ორჯერ!

ჩემს კოვჩი. (ნელა) პატივით კმაყოფილი ვარ. მას ახლა უფრო ზუსტად და უკეთესად ამზადებთ. მაგრამ გრადიუს არაფერი ეშველა. (ბიკოვს) შექვნიან ამხანაგო ბიკოვს, განსაკუთრებული სახეობის მქონე. (რიუხინს) მე ვყოფილიყავი, ამხანაგო ვალენტინ, მაგრამ თქვენი დასაჯებ მინიჭებს.

რიუხინი. (ბრავით) რისთვის?
ჩემს კოვჩი. თქვენს სამაქროს პრემია მიიღეთ, დამსახურებულად, მაგრამ პირდად თქვენ პრემიას არ მოგცემთ.

რიუხინი. რატომ?
ჩემს კოვჩი. (ნატალიას) რამდენჯერ შეიტანეთ თქმში?
ნატალია. სამჯერ. შესამედ დღეს.

ჩემს კოვჩი. სამი კვირა, ამხანაგო ვალენტინ, ვერ დაგიღებთ ლეგირებულ ფოლადის გადახარჯვის მიზეზებით. სამი კვირა ანალიზის ველოდებით. სამი კვირა გვიკრძალვით და დანაპირებს ვერ ასრულებთ. რატომ? შეგიძლიათ დაჯდეთ, პატივი არ დამიბავრებოთ!
რიუხინი არ ჩდება. ჩემოვს მისჩერება.

ჩემს კოვჩი. იქნებ საქმეს თავს ვერ აბამთ? იქნებ დახმარება გჭირდებათ?

რიუხინი. ვერ ვასწრებ. ესა უმოთაგრესი მიზეზი.
ჩემს კოვჩი. ასეთ ახსნა-განმარტებას ფასი არა აქვს და ვერ მივიღებ. არ გინდათ ხელი გაანძრეთ. ნებისმიერი კაპიტალისტები ერთ კვირაში გამოგაპანდურებდით ქარხნით. სწრაფად უნდა გააძრეთ ფოლადის გადახარჯვის მიზეზებით. (ნატალიას) ბრძანებაში ჩაწერეთ — ამხანაგ ვალენტინ რიუხინის მოესხნას პრემია.

რიუხინი. მშვიდობით ბრძანდებით. ხვალღან ჩემი ფეხი ვარ იქნება ამ ქარხანაში.

ჩემს კოვჩი. მე არ გეჩხუბებით, ამხანაგო ვალენტინ, საერთოდ, მე თქვენი მუშაობით კმაყოფილი ვარ.
რიუხინი მიდის.

ჩემს კოვჩი. სად მიდისარ?
რიუხინი. ახლავე დავერ განცხადებას.
ზავალოვა. (ხმაშალა, დუმილის დროს) ვერც მე ვიშეშავთ თქვენთან!
ბიკოვჩი. ბარემ მეც ახლავე დუშვლით თავს.
ჩემოვად დუშვს.

ზავალოვა. ჩვენ თავდაუზოგავად გემუშაობთ, თქვენ კი გაუთავებლად ილიანდებით.

ჩემს კოვჩი. (მიდის საკლასო დაფასთან, ცარცით წერს „1100“) ეს არის ლეგირებული ფოლადის გადახარჯვის ჯამი კვარტალში. შემქმნელი თქვენთვის არ დაემატება, შემქმნელი გადაემისჯა საბოთების, ხელი მომწვერა ბრძანებებზე, მაგრამ მე ყოველთვის ცდილობთ მოვემუშაოდ თქვენთან შესახვედრად. მე ვეძებ თქვენსა და ჩემს შეცდომებს. ესა ჩემი სამუშაო, ესა მოელი პროცესის არსი და აზრი. მე თუ არაფერი შემხილდა არასწავლით, აღარც ხელმძღვანელი ვყოფილავი. ძალიან თხოვთ, კარგად გამოით, ჩვენ როდი გჩხუბობთ, მაგრამ სწავლა შეიძლება მხოლოდ შეცდომებზე.
ზავალოვა. (ხმაშალა) თქვენ მეტისმეტად მოთხოვნი ხართ ინჟინერ-ტექნიკური პერსონალის მიმართ.

ბიკოვჩი. და თქვენ ცდილობთ შემოიღოთ უდღეური სისტემები.

ჩემს კოვჩი. (სწრაფად, აღუღებელი) აბა როგორ გინდათ? ვიდრე ერთ ადგილზე და ვტკეპნით მიწა? სად წავალთ ასეთი მუშაობით, უშობრადობით? არცერთი ტვირის გაძნელება არ გინდათ, არც ახლებურად შენახვა, იმიტომ რომ წინასწარვე ერთი აზრი გაქვთ ეკვიტაბელი: „ჩვენთან, ჩვენს წარმოებაში ასე არ შეიძლება“. მაგრამ როგორ, „შეიძლება“, ის კი აღარ იცით. ჩემი თავი თქვენზე ჭკვიანი არა მგონია, მაგრამ იქ, სადაც ადრე გემუშაობით, საქმის ორგანიზაცია ერთმანამ შეეცდებით ახალი პრინციპების საფუძველზე. და თქვენ წარმოიღებთ, ტრადიციის ტვირთით სრულებით არ გვიმლიდა ხელს მუშაობაში.

ბიკოვჩი. თქვენ არ მოგწონთ ჩვენი ტრადიციები?

ჩემს კოვჩი. მე მომწონს თქვენი სეკარული ქარხნისადმი, მაგრამ ვერ გამოვიტოვებ კულდაზიკობას და ყოყოყობას. ჩვენ, ვეფლიან გემუშაობთ ქვეყნისათვის, ხალხისათვის, ვიყუთ მოკრძალებულნი. ოღონით, რჯული, მე თქვენ მხოლოდ მოკრძალებისაკენ მოგიწოდებთ. ნადედა ივანოვა, თქვენც დამიბანძობით, რომ ბევრი მხოლოდ ხელფასისთვის მუშაობს. მათ გულზე არც თავისი პროფესია ეხატებათ და არც საქმე აინტერესებთ.

ზავალოვა. თქვენ ნელ-ნელა უკვე გადახვედით პირდაპირ შურაუცყოფაზე.

დებება და გაღის.
პოტკლოუჩნიკოვჩი. (დებება, ხმაშალა) ეს უკვე დემონსტრაცია, ამხანაგებო, დემონსტრაცია. გესმით, ამხანაგო ბიკოვ?

მაგრამ ბიკოვი უკვე ადგა და გაღის.
ჩემს კოვჩი. (თავს დაუხრებს. მაკვიდასთან მიდის) ამხანაგებო, გრაფიკი წარმოებაში არის სრულად ელემენტარული ამბავი, ანბანური ტექნიკა.
ორი კაცი დებება და გაღის.

კოლინი. (ყვირის) თუ ოღონით გწამთ, შეწყვიტეთ ლაუბობა!

ქაღვე ერთი კაცი მიდის.

ჩემს კოვჩი. შრომის მეცნიერული ორგანიზაცია იწყება გრაფიკისად და იმისდა მიხედვით, თუ გრაფიკს როგორ დაუახლოვდება რეალური მანქანების, მეგვიდილა გავანალიზოთ, როგორ გემუშაობთ. ანალიზი გვაძლევს საშუალებას დაეინახოთ ჩვენი მუშაობის სუსტი მხარეები. ანალიზი, ანალიზი და მხოლოდ ანალიზი! ამხანაგო იაკობ, მე თქვენ დღეს დაგსაჯეთ. ისიც მეგვიწერად იცით, რომ დაგსაჯეთ სრულიად სამართლიანად. ახლა კი გიხივთ, ყურადღებით მომისმინეთ. (ხმაში მოლოდინული ვედრება შეეპარება). მე მესმის თქვენი მღელვარება, რომელმაც ჯერ ვერა და ვერ გაიარა. თქვენ გემეცხებთ, რომ ყოველ წელს საათზე უნდა იტვირთოდეთ. ეს არ არის სწორი. მაგრამ როდესაც იცით, თუ რომელ საათზე გამოუშვებ ნაღობს, რომელი საათისთვის უნდა იყოს მზად ყალიბები და ციცივები, ხომ შეგიძლიათ წინასწარ მოემუშაოდ? რასაკვირველია, შეგიძლიათ! მაგრამ თუ განსაზღვრული დროისათვის თქვენ მზად არ იქნებით, ჩვენ ზუსტად გვეცოდინება ვის მიუძღვის ბრალი და რატომ. ამას ერთხელ და სამუდამოდ უნდა შეგვეტოვო. აქ არაფერია საეჭვო და საჭოჭმანი! (ახლა უკვე კველის მიმართავს, ვედრების ნაცვლად სჩანს ქვემო, უკანამართლი მოვლდება). გრაფიკი იწყება ემბრან, გრაფიკს თქვენ თვითონ ადგებთ. მე მხოლოდ ვითავალისწინებ ზოგიერთ პრინციპულ მომენტს და ისე

ვამტკიცებ. შემდეგ თქვენი გრაფიკის უკანვე მიიღებთ, ოლონდ, ამჯერად, კანონის სახით. რასაკვირვებელია, გრაფიკის ვერ შეადგინებთ სასწრაფო გვერდის გაუთვალისწინებლად. მაგრამ მითილი თქვენი წარმატება დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ როგორ შევიძლიათ დაგვემთხროს ყოველდღიური, ყოველსაათობრივი მუშაობა. დადგება დრო, როცა ოცდამეექვსე იტყვის გვიმას თვის მოლოწივის შევასრულებთ და შესრულებს კიდევ. მაშინ ჩვენ ყველა დავეჯერებ. და მაშინ თქვენ მეც დამიჯერებთ. მაგრამ ერთი რამ კიდევ უნდა გასსოვდეთ — ყველაზე საშიშროება ტყუილი. ტყუილი იწვევს წარმომების დეზორგანიზაციას. რაცა ვეჭვობს, ამ ტრუპენტულობისგანა ვეჭვობს. არ შეიძლება კაცს დაპაპირდეს და არ შეასრულოს. სჯობია თავის დროზე თქვა — „არ შემიძლია, ვერ მოვახერხებ“. მაგრამ გააკვირვება უნდა თქვა, თანდრობობის გარეშე. მაშინ ჩვენ გავეჯერებთ, რატომ არ შევიძლიათ. ტყუილის არაფის შეგარჩენ. დიდიან-პატარაინად ყველას დაესჯა. ხელმძღვანელი ყოველთვის თავის სიმალღესზე უნდა იდგოს. იგი უნდა იყოს ობიექტური და სამართლიანი. ჩვენ ხელმძღვანელი ვართ, საკუთარი ხელობით არაფერს ვაკეთებთ. ჩვენ ტყუიტი, ერთი ვემუშაობთ. თუ გაუგებრად გიხსნი, ან ვეძიებობ, ესე იგი, გააღვივებ არასწორ მითითებას ან ვლაცებთ თქვენი ცუდი და ცრუ ინფორმაცია იქამდე მიგვიყვანას, რომ დავიწყებ მცდარი მითითებების მიცემას. გაიზიზივს ტყუილობის ვაჭვი. იკიდევ გიმორჩებთ, სიცრუისთვის სახსნ მკაცრად დაესჯა. შეიძლება კაცმა გვემა ვერ შეასრულოს, ამისთვის არაფის ჩამოვახრჩობთ, მაგრამ ტყუილისათვის კი არაფის არ დავიწიებთ. მე შეტყუარაფერს დავემტყებ. გმადლობთ, პატაკი დამთავრებულია.

ყვალნი დგებიან. სიჩუმეა. მიდიან. კაბინეტი ცარიელდება. ნინა გაეცალკეებით ჩერდება. შემოვლილია. როცა უკანახალი კაბიც გავა, მიდის ჩემკოვთან. დაელოლი ჩემკოვი მაგიდასთან წის.

ნინა. (ნაზად) გინდა რიგთან საუბარი?
ჩემკოვი. (არც შეხედვას) არა.
ნინა. მე გვინდა, ისე ვერ გკითხებთ, როგორც საჭირო იყო. ყველაფერი ამ დილით გავიგე. თქვენი გვირდეს ჩამიარება და არაფერს თქმა არ მოისურვებთ, უბრალოდ ლაპარაკია იმაზე, თუ... იქნებ გჭირდებოდა რაიმე საქმისათვის?
ჩემკოვი თავს გააქანებს, წააღებება და წავა. ნინა ისევ დგას, თვალზეთს ღიმილი ჩაუდგება.

* * *

ჩემკოვის ბინა. ხნიერი ქალი სუფრას შლის. შემოიბრის ალიოზა, მის საბრტული კოსტუმი აცვია. ციანის, ვიდაცის ელოდება. შემოღის ჩემკოვი.

ჩემკოვი. (შეკრად) რა დავემართა?
ალიოზა. დავიღალე.
ჩემკოვი. არაფერიც არ დადლილსარ. როდის იყო, ორ წრეზე ნაკლებს დაგებოდით?
ალიოზა. მინდა წინ მივბრძოდე.
ჩემკოვი. ესე იგი, მომატყუე?
ალიოზა. (გინების) დიახ, მოგატყუე. მერე რა მოხდა?
ჩემკოვი. მოწყინდა უკან ჩანჩალი.
ჩემკოვი. სად შეგაძლია წინ სირბილი, კუსავით მიდლოდ.

ალიოზა. უკან სირბილი არ მიყვარს, წინ გამიშვებ?
ჩემკოვი. ბატონი ბრძანდები, ხვალ ამ ექსპერიმენტსაც ჩავატარებ. ახლა კი დაჯექი და ისაუბნე.

სხდებიან. ალიოზა ილღუება.
ალიოზა. როგორ მიდის შენი საქმეები?
ჩემკოვი. რომელი საქმეები?
ალიოზა. საერთოდ, საქმეები! დიდი ხანია, ჩემთვის აღარაფერი გამიბნია.
ჩემკოვი. მიდის ნელ-ნელა. კოვზით ჭამე!
ალიოზა. ესე იგი, კარგად გეონია საქმე.
ჩემკოვი. კარგად არაფის არა აქვს საქმე.
ალიოზა. რატომ?
ჩემკოვი. იმიტომ, რომ არ შეიძლება კაცს ყველაფერი რიგზე ჰქონდეს. არ შეიძლება, კარგში ცოტა ცუდშიც არ ერისოს. თუ მართლა ყველაფერი კარგად მიდის, მაშინ დაფიქრება გმართებს.
ალიოზა. (დაფიქრებული) გასაგებია!
ჩემკოვი. რა არის გასაგებია?
ალიოზა. რაც მითხარი. ყველს იგი შეგვბან.
ჩემკოვი. კი ბატონო, ოლონდ ერთი პირობით, კარაკია-ნი პური აუცილებლად შევბამე.
ალიოზა. მეც რუსტად ასე ვფიქრობდი!
ჩემკოვი. ჩვენ ალბათ მალე მოგვიწვეს სხვა ქალაქში გადასასვლბა.

ალიოზა. (ცოტა შემოთვლილი) ტიხინში?
ჩემკოვი. შეიძლება ტიხინშიც!
ალიოზა. მე ტიხინი მირჩევენია. აქ ძალზე მოწყვნილი ვარ.
ჩემკოვი. ორშაბათიდან ერთ ოჯახში ივლი. იქ ორი შენი კბლა ბიჭი ჰყავთ და ერთი ცოტა შენზე უფროსი გოგონა.

ალიოზა. შენ რა, გაბარებას მიპირებ?
ჩემკოვი. სისულელეს თავი დანებებ. რძე დაგისხა?
ალიოზა. რატომ გინდა ჩემი გაბარება?
ჩემკოვი. (შეკრად) სისულელეს თავი დანებე-მეფოქი, მგონი უკვე გითხარი, განა შემიძლია შენი გაბარება? იმ ოჯახში სკოლის შემდეგ ივლი. ნახავ, იქაურბა როგორ მოგეწონება.

ალიოზა. ერთიც ვნახთ და, არ მომეწონა!
ჩემკოვი. მოგეწონება. მე კარგად ვიცნობ ამ ოჯახს და ვიცი, რასაც ვამბობ.
ალიოზა. უცნაური.
ჩემკოვი. არაფერი არ არის უცნაური. იმ ოჯახის პატრონი ჩვენი მეყალიბება. მე მასთან ერთად წავინებ-შავი ლაპოტების ჩამოსხმავზე. დიდებული კაცია.
ალიოზა. ის ბიჭები მისი შვილები არიან?
ჩემკოვი. არა, შვილიშვილები! მაგრამ თითონ მოხუცი რილია. გოგონაც ძალიან მოგეწონება. ისინი მუხომელ კატრტლში ცხოვრობენ და საქმე ამ მხრივაც გაგვიადვილდება. გასაგებია?
ალიოზა. გასაგებია.

ჩემკოვი. ბარემ დაამთავრე ჭამა, მე დავეჯერებ. (კრუფს ნომერს) თუ შეიძლება ნინა ვასილიენას სთხოვო. (კვიდებს ყურმილს).

ხნიერი ქალი ნინას შემოჰქვამება.
ნინა. მაპატეით, რომ ყოველგვარი ვაჭრობისთვის გარეშე შემოვლიდი.
ჩემკოვი. აბა, რას მეტყვი ახალს?
ნინა. როგორც იქნა, მივიღებ ვეგმით გათვალისწინებულ თვითღირებულებას. მომილოცავს.
ჩემკოვი ღღებება. თითქოს არც სერა.
ჩემკოვი გუშინაც ვიცოდი, მაგრამ თქმისა შემინოდა. მევე გოგამი შეუღამემდე ანგარიშობდნენ. ახლა საექვო აღარაფერი.

ალიოზა. გმადლობთ! (ამთავრებს ჭამას და მიდის).

ჩემს კოვი. დაბრძანდით.
 ნინა. არა, მე მხოლოდ ერთი წუთით შემოვიდი, სულმა წამძლია, თავი ვეღარ შევიკავე. რასაკვირველია, ეს არ უშველია ჩვენ გაჭირვებულ ცხოვრებას, მაგრამ მინც მივადწივით რაღაცას. პო, მართლა, ქალაქი-მიდან რომ კაცი ჩამოვიდა, თქვენთანაც ხომ არ უსაუბრია?

ჩემს კოვი. როგორ არა! თქვენც გესაუბრათ?
 ნინა. დიახ, შესაუბრა. მომეწინა ის კაცი. ახლა წავალ. მშვიდობით ბრძანდებოდ...
 ჩემს კოვი. ნუ წახვალთ, ცოტა შეიცადეთ. რამდენი ხანია აღარ მიხანხართ.

ნინა. მე თქვენ ყოველდღე მხედავთ.
 ჩემს კოვი. ვერ გამოვივთ.
 ნინა. გავივით, მაგრამ ამას აზრი არა აქვს.

ჩემს კოვი. რატომ?
 ნინა. შეგწევთ ძალა, რომ ყველაფერი თავიდან დაიწყოთ?
 ჩემს კოვი. ალბათ.
 ნინა. არ ვიცი. არის ბევრი დაბრკოლება. ჩვენ მას ვერ გადავლახავთ.

ჩემს კოვი. დარწმუნებული ხართ?
 ნინა. დიახ.
 ჩემს კოვი. მინდა ყოველდღე გხედავდე.
 ნინა. (ღუმიღის შემდეგ) კარგი.

* * *

ქალაქომის მდივანი იგორ კრიუკოვი აჩქარებული ნაბიჯით შედის თავის კაბინეტში. კრესს ნოშრს.

კრიუკოვი. კონსტანტინ კონსტანტინოვიჩ, ერთი წუთით ჩემთან ჩამოდი (შემოდის ტუროჩინი) რიაბინინი და პლუტინი სასაუბროდ წავიდნენ. სადაცაა პირველი მდივანი გამოიძახებებს და რიაბინინი უნდა წარუდგინო. ჩვენ ახლა გვაქვს ყველაზე ნადიდ შესაძლებლობა, რომ ანატოლი პლუტინი მოვესაუბროთ. მისი აზრი და შეხედულება იმ ალექსი ჩემუკოვზე, რომლის საკითხსაც თქვენ ახლა სწავლობთ, ჩვენთვის ძალიან საინტერესოა. იცნობთ ანატოლი პლუტინს?
 ტუროჩინი. სრულებით არ ვიცნობ.
 კრიუკოვი. ეგ როგორ?! რიაბინინს?
 ტუროჩინი. არც რიაბინინს.
 კრიუკოვი. მაშ, სამი დღე რას აკეთებდით ქარხანაში? შემოღიან რიაბინინი, პლუტინი.

კრიუკოვი. გვიცანით, კონსტანტინ კონსტანტინოვიჩ, ტუროჩინი, ჩვენი ახალი თანამშრომელი, რომელიც შეისწავლის ალექსეი ჩემუკოვის საქმეს.
 პლუტინი. (გაოკებულნი) იგორ პეტროვიჩ, ეს რა გამოძიებაა?

კრიუკოვი. ტუროჩინი ამას არ თვლის გამოძიებად. ტუროჩინი. ყოველი ფაქტი ჩემუკოვის საწინააღმდეგოდ ღალატებს. ტინზინიდან თვითნებურად წამოვიდა, ოცდამეექვსეში მიიღეს ყოველგვარი საბუთის გარეშე დადებული აქვს მცავრი პარტიული სასჯელი. ოცდაათამდე სპეციალისტი ვერ შეგუვა და გაექცა. ამასთან დაკავშირებით, პირველადი პარტიული ორგანიზაციის ბიურომ უნდობლობა გამოუცხადა როგორც ხელმძღვანელს.

კრიუკოვი. ეს მისტიკას უფრო ჰგავს. ძალიან მინდა პირადად გავიცნო ჩემუკოვი. მისი პიროვნებით ალტაცებული ვარ. მიკვირს, როგორ სძლებს ასეთი პიროვნების. და საერთოდ, ანატოლი ვასილიჩ, უფრო ახლოს გვიანდა გავიცნოთ თქვენი ქარხნის ავან-ჩაევანს. მით უმეტეს, რომ სულ მალე პარტიული კომიტეტის გადარჩევები გეკნებათ.

პლუტინი. ალექსეი ჩემუკოვის საამქრო ყველაზე ჩამორჩენილია მთელს ქარხანაში. ჩვენ გამოვძებნით მის შემცველს.

რიაბინინი. ჩემუკოვი ნამდვილი ტალანტია.
 პლუტინი. ვე სიტყვა კინოსახიობებს უფრო შეშვების. ჩვენ გვმა გვიანდა.

რიაბინინი. კარგად მუშაობა და გეგმის შესრულება ერთი და იგივე რაღაცა.

კრიუკოვი. (შეკარად) და მაინც გეგმა, ესე იგი პროდუქციის რეალიზაცია დამატარებელი მაჩვენებელი, რეალიზაცია და შემოსავალი! გლუბ ნიკოლაევი, ჩვენ პირველ მდივანთან უნდა ავიდეთ.

რიაბინინი. საიმპონებით, მაგრამ ამას აზრი არა აქვს.
 კრიუკოვი. ვნახთ, ვნახთ. თქვენ აქ დაგველოდებით. პლუტინი თავს უქნავს. რიაბინინი და კრიუკოვი გაიან.

ტუროჩინი. შეიძლება ორიოდ შევიტოვო გოცმეთ?
 პლუტინი. ახლა არ მაქვს პასუხის თავი. ვიზუთი გადასცეთ ამხანაგ კრიუკოს, რომ მე წავდი.

ტუროჩინი. ბატონი ბრძანდებით.
 პლუტინი. გლუბ რიაბინინის ქარხნის პარტიული კომიტეტის მდივანად არჩევა ვისი იდეაა?

ტუროჩინი. მე ახალი კაცი ვარ. ზუსტად ვერაფერს ვეტყვით, მაგრამ ვფიქრობ, რომ ეს იდეა აქ ადრე დაგებადათ.

პლუტინი. (ეჭვით) ადრე?
 ტუროჩინი. დიახ, ადრეც ალბათ, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა რიაბინინი თქვენს პირველ მოადგილედ დაწინაურეს. თქვენ როგორ აფასებთ ამას?

პლუტინი. უარყოფითად, კარგად ბრძანდებოდეთ!
 ტუროჩინი. ნება მიბოძეთ გკითხოთ, რატომ?
 პლუტინი. თუ გლუბ რიაბინინის პარტიული კომიტეტის მდივანად აირჩევენ, მაშინ ჩვენს ქარხანას ყოველგვარი დირექტორი: ეს კი ძალზე ბევრია ისეთი დიდი ქარხნისათვისაც კი, როგორც ჩვენია.

პლუტინი. შემოღიან რიაბინინი და კრიუკოვი, სახეზე უკმაყოფილო იური ადვო.

კრიუკოვი. მინდობა, უხეშად არ გელაპარაკათ.
 რიაბინინი. მე საერთოდ უნახია კაცი ვარ, უტაქტო და თავგამუცავებელი.

კრიუკოვი. კიდევ რას გვეტყვით, რომ პარტიული კომიტეტის მდივანობა გიხანდობთ?

რიაბინინი. მე ინტენერ ვარ.
 კრიუკოვი. მეც ინტენერ ვარ, ტუროჩინიც ინტენერა. რაც შეეხება თქვენს უტაქტობას, რომელიც ასეთ რეკლამას უკეთებთ და, გოინი, მოგწონთ კიდევ, თუ პარტიული კომიტეტის მდივანად ავირჩევენ, ცოტას შეარბილებთ. მასზე ჩვენ ვიზრუნებთ. თქვენი ახლანდელი მდივანი კი ნამდვილი შტერია, შეუსმენელი და რვევინი.

რიაბინინი. არ გათანხმებთ.
 კრიუკოვი. (ტუროჩინის დანახვით) ნეტავი ვიცოდეს, რას აკეთებდით იმ სამ დღეს ქარხანაში. თავი რომ დღემქვითავდ წარმოადგინეთ, რომელი მგერ ან შერლოკ ჰოლმსი თქვენ მყადებთ?!

ტუროჩინი. ჩვენ ვცხოვრობთ წინასწარაკვიტებულულის სამყაროში.

კრიუკოვი. (ირონიულად) ძალიან საინტერესოა.
 ტუროჩინი. შეიძლება ერთ წუთში შეკრიბოთ აზრები, მაგრამ ეს ეჭვნება მზა აზრები. სამუხარად, ადამიანების უმრავლესობას მიდრეკილება აქვს მზა აზრებისკენ. ეს უფრო იოლია და არც შრომა გემაჩრებ. მისი დღეა შემდეგ მომუხსენების...

კრიუკოვი. (ინტერესით) განაგრძეთ, განაგრძეთ.

ტუროჩინი. ხანდახან ადამიანზე შექმნიან ხოლმე საშინელ ლეგენდებს. მერე კი აღარავის სურს ამ ლეგენდების შესწორებში ეჭვი შეიტანოს. ჩემთვის მე ასეთე კაცად მესახება. საქმე ძალზე პრინციპულია. გთხოვ, ათი დღე კიდევ მომცეთ.

კრიუკოვი. კიდევ სამ დღეს მოვცემო. ჩვენ არ ვცხოვროვთ წინასწარაკვიტებულების სამყაროში, ამხანაგო ტუროჩინ. შეეცადეთ ჯერ თავად იცით სამართლიანობა. ჩვენ ვცხოვრობთ ადამიანების სამყაროში. მათ შორის ბევრია კეთილი და ობიექტური.

რიბინინი. თქვენ სრულებით არ გჭირდებათ ათი დღე, სამივე არ გინდათ. შეეცადეთ, დამიჯეროთ. თუ ალექსეი ჩემთვის მოხსნით, ფირმა წააგებს.

კრიუკოვი. შეჩერდით. მოვილაპარაკოთ.

ტუროჩინი. (ყოცხლად) მათაალია, რომ ჩემთვის ადამიანებთან საერთო ენის გაზრდას არ შეუძლია?

რიბინინი. არის ასეთი გაგება — თქონ კაცე, საყვარელი ადამიანი. არის მეორენაირი გაგებაც — საქმიანი ცეცი. მე არ დავიწყებ იმის მტკიცებას, რომ ეს ორი გაგება შეუთავსებელია ერთმანეთთან, მაგრამ სრულიად სხვადასხვა ცნებები კი გახლავთ. ჩემთვის არილიად პოულობს საერთო ენას იმ ადამიანებთან, რომლებსაც კარგი მუშაობა შეუძლიათ.

ტუროჩინი. ის მართალია, რომ ჩემთვის სრულებით არ ზრუნავს კოლექტივის აღზრდაზე?

რიბინინი. ამაზე ვერ გიპასუხებთ, მზად არ ვარ.

კრიუკოვი. ამ პრინციპულად სწორ კითხვას არც ბოლო აქვს და არც საზღვარი. მას ხანდახან დემაგოგიურად იყენებენ, რათა არასასურველი კაცი თავიდან მოცილონ.

ტუროჩინი. (ყოცხლად) თქვენ ჩემთვის გულისხმობთ?

კრიუკოვი. არა, მაგრამ ეს უწინმეტყველები საკითხია. სიტყვა „კოლექტივის“ სუბიექტად ფიქსირდება მოყვარება. ხანდახან წყურვე, კოლექტივი არ გახოსწორდაო. ეს თითქმის სიცრუეა. საჭიროა სახელები დამსაზღვრებელი. უნიციტატივად და უსუსური მუშაკები იმსახურებენ ისეთი ცნებების უკან, როგორცაა „კოლექტივი“, „კოლექტივობა“! — თქვენ ჩემთვის ლაპარაკობდით, გლბე ნიკოლაევიჩ!

რიბინინი. ურთიერთობა თავისთავად შემოქმედებაა და ერთმნიშვნელოვანი პასუხები არ არსებობს. პირადი მომნიშვნელოვანობა ბევრს იწინავს, მაგრამ იმ მნიშვნელოვან ნიღბის მიღმა შეიძლება ბევრი რამ იმსახურდეს. უფროსის აუცილებელ თვისებად სამართლიანობა მიმჩნია. ჩემთვის აქვს ეს თვისება. ჩემთვის, ცოტა არ იყოს, პირადი კონტაქტებია ენიშნა. შემძლე მისთვის ეს მესყვედურებინა, მაგრამ ენა არ მიზრუნდება. მას მოყვას დრო არ ჰქონდა. ან საქმე უნდა მოეგვარებინა, ან უნდა წასულიყო.

კრიუკოვი. თქვენი აზრით, მოაკვარა საქმე?

რიბინინი. იგორ ვლადიმეროვიჩი, თქვენ ლაპარაკობდით გვეგის მნიშვნელობაზე, რეალიზაციასა და შემოსავალზე. შემოსავალი, როგორც მოგახსენებთ, ფასსა და თვითღირებულებას შორის არსებული განსხვავებაა. ჩემთვისაა მიაღწია თვითღირებულების შემცირებას, იფად დაიწყო პროდუქციის გაზრდა. მან სწორად დაიწყო და გვემასაც მალე უნდა გავსრულებს. მას აქვს ნებისყოფა. სამი წელია სამაქირს გვეგმა არ შეუძლებია. ჩემთვის კი ჩვენიან მხოლოდ თებერვალში მოიდა. (ტუროჩინს) მგონი, მზადა ვარ, ვუპასუხო თქვენ შეითხვებზე. გაჯანმალზე გრავიცისადმი მიძღვნილი იმ პატივის მსგავლობა, როცა ჩემთვის ბევრი ხალხი გაქვცა. მაშინ გაცემებული ვიყავი, ახ-

ლა კი მითი წასვლა გარდუვალად მიმჩნია. სხვადასხვა ხოლმე, როცა მუშაობის ახალ სტილს კარგი ადამიანები ვერ შეეთვისებინან. პატივის მსგავლობა კი წმინდა აღზრდის საქმეს ემსახურებოდა, პირადი პასუხისმგებლობის გზისთვის, დისციპლინის, საქმისადმი კეთილმინდისიერი დამოკიდებულების გაღვივებას და განმტკიცებას. სწორედ ეს გახლავთ ჩვენთვის ყველაზე სწორი და ყოველთვის აღზრდისა. (კრიუკოვს) მე სხვა რაისა უფრო მეჩინა. ხომ არ მოგტყვავთ ამ კაცს? ხშირად შეგვიხარებოდა შემოქმედებითი სულის ადამიანებს, ხანგრძლივი ალყის შემდეგ ინერგული რომ გამხდრან. ასეთები ცოტა როდი იმჩნავს.

კრიუკოვი. რას გულისხმობთ სიტყვა „ალყაში“?

რიბინინი. იმის სურვილს, რომ იგივე საერთო ყაღდამში გავევტარებინა, სხვებისთვის დავგვემსავებინა, სწორი, გლვები გაგვხდებოდა.

კრიუკოვი. მაინც რა საკითხში ვერ თანხმდებით თქვენ და დირექტორი?

რიბინინი. ბევრ რამეში. პარადულულისადმი მისწრაფება თანდათან უბედურებად გადაიქცა.

კრიუკოვი. (მკაცრად) უფრო კონკრეტულად გვიპასუხეთ, თუ შეიძლება.

რიბინინი. საჯაროზე ფილებს ვვლინავდით. ბლუმინგის ლოგებები გაცვდა. ვანკარგულება გავიქცა. გლინვა შექმნილია... მაგრამ დირექტორი ამ ფილებს უკვე დაპირდა მმართველს. მმართველი, თავის მხრივ, მინისტრს — სახელმწიფო საგვებო კომისიას. დირექტორმა მითხრა, ეს პოლიტიკააო. ლოგებები მწყობრივად გამოვიდა, ფილები სამხმეი დაგვიჯდა. სხვათა შორის, თუ შესხივება არ მდლავტობს, ლინგის აზრი უნდა იყოს, პოლიტიკა ეკონომიკის კონცენტრირებული გამოსატყულება.

კრიუკოვი. თქვენ რაც გვიამბებთ, ვე პოლიტიკა კი არა, პოლიტიკანობა, ლავირებაა.

რიბინინი. სამტოთა ადამიანმა სისხლის ფასად არაფერი არ უნდა გააეთოს. თუკი იგი გამარჯვებას სისხლის ფასად აღწევს, ასეთი გამარჯვება დამარჯვებად უნდა მიჩნისო.

კრიუკოვი. ვთქვით ოშია, მაშინ?

რიბინინი. ამ შემთხვევაში მე საჯაროზე ფილებზე მოგახსენებთ.

კრიუკოვი. რა გეშლით ხელს, რატომ არ თანხმდებით? რიბინინი. წინასწარ ვიცი, რომ არ გამოვდგები. მერე თქვენც ინანებთ. მე ვაუტო, გაუკონარი კაცი ვარ. უკვე გვიანაა, ვეღარ გარდავიქმნები.

კრიუკოვი. გლბე ნიკოლაევიჩ, ნუთუ მე თქვენთვის ლექციების წაკითხვა მჭირდება? ნუთუ არც ღარიბები ვართ და არც ვაჭრები. სამაჟო წარმატებები გვექვს. მაგრამ ჩავარდნებიც არა ჩვენითვის უტყობ ხილი. ყველაფერი საათივით აწყობილი არსებობს არ იქნება. პარტია ცოცხალი ორგანიზმია, აქვს თავისი წინააღმდეგობა... მაგრამ მრეწველობა ჩვენი პურია და ამ სფეროში ნაკლოვანებებს ვერ შევურიგდებით. მრეწველობაში გულანებულთი, ნიჭიერი, ინიციატივანი ხალხი გვეჭირდება; ქედმოხურვლი, შეუპოვარი და სიტყვის ხარბი. მე ქალაქკომის მდევანი ვარ მრეწველობის დაზრდი, თუკი ქარხნებში ასეთი ხალხი გვეყოლება, მაშინ შედარებით მშვიდად შემიძლია ვიძინო. ძნელია ისეთ ადამიანებთან მუშაობა, ყველაფერზე რომ თავს მიკანტრებენ.

რიბინინი. ჩვენ, უპირველეს ყოვლისა, მასშტაბები გვიანტრებებს, კაპიტალისტული — შემოსავლის. იგი სულელი კი არაა, ფინანსისტს რომ გვერდიდან არ

იცლებს. რეფორმის დროსაც კი ჩვენთვის რელი-
ზაცია გახდა ერთადერთი მთავარი რამ, შემოსავალი
ნაკლებად გვანტერესებდა. ზარალს მართლითა და
ტყუილთ ვფარავთ, მერღვა, ვის ვატყუებთ?
კ რ ი უ კ ო ვ ი. ჩინებული იქნებოდა, რომ ეს საკითხები
სერიოზულად შეგვეწყავლათ. პასუხზე არ აგაჩქარებთ.
შეგიძლიათ მოიფიქროთ. თქვენ კიდევ გაქვთ... ოცი
წუთი. ახლა კი ჩი მივირთვებით.

* * *

ი მ. ჩემოვო და ნინა დგანან და მიდამოს ათვლიერებენ.

ნ ი ნ ა. საიდან აღმოაჩინეთ ეს ადგილები?

ჩ ე შ კ ო ვ ი. შეითხვევით... ამ ორი დღის წინ ჩემს „მოს-
კვიჩს“ ვამოწმებდი და სრულიად მოულოდნელად
ამოფავავი თავი აქ.

ნ ი ნ ა. (ისევ ათვლიერებს მიდამოს) რა მშვენიერია...
(ჩემკოვი მიუახლოვდა. სახეზე შეახო ხელი). დაჯექი!
(მოშორდება და აღდება).

ჩ ე შ კ ო ვ ი. (აღდება, უხერხულად ეკითხება) სადა ხარ ახ-
ლა, საით ჰქრის შენი ოცნება?

ნ ი ნ ა. აქა ვარ.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. (ოდნავ გაიღიმა) დღეს სადა ხარ, საერთოდ?

ნ ი ნ ა. (უყურებს) შენ თვითონ სადა ხარ დღეს, საერ-
თოდ?

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მე ახლა სამშენებლო ტრესტში ვარ... თბო-
მომარაგების ვარდაქმნის საქმეს ვაგვარებ...

ნ ი ნ ა. ჰო... ჰო, მე კი ახლა მაგნიტოგორსკში ვარ. გამოც-
დილებას ვუზიარებ ჩემს კოლეგებს (დუნს. უყურებს
ჩემკოვს) წავიდეთ აქედან.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. ბატონი ბრძანდებით. ჩაჯექი მანქანაში.

ნ ი ნ ა. სად წავიდეთ?

ჩ ე შ კ ო ვ ი. საითაც მიბრძანებ.

ნ ი ნ ა. მე შინ მიიდა.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. იქნებ დამთანხმებულყავი და ჩემთან წამო-
სულიყავი სამუდამოდ?

ნ ი ნ ა. კიდევ გეუბნები, ეგ არ გამოვა.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. ისე გამოვა, მზე მალა იქნება.

ნ ი ნ ა. არა, ალექსეი! (იღებს სიგარეტს).

ჩ ე შ კ ო ვ ი. თუ ბიჭი ვარ, გატარებ ჩემს ჭკუაზე. (პირიდან
გამოგლეჯს სიგარეტს და ფეხით მოსრისავს). არავი-
თარი თანასწორუფლებიანობა ჩემთან არ გამოვივა.
ახლა მანქანაში ჩაბრძანდები და წამოხალ იქ, სადაც
მე მსურს! (უკუნი სიბნელეა. ისმის საქმიანი ხმები).
ბოდიშს ვინდი დაგვიანებისთვის! მთავარი კორპუსი,
როგორ გვეხმით ჩემი ხმა?

ხ მ ა. ჩინებულად.

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მარტენის საამქროში?

ხ მ ა. მშვენიერად!

ჩ ე შ კ ო ვ ი. თერმული დამუშავების საამქროში?

ხ მ ა. კარგად გვესმის!

ჩ ე შ კ ო ვ ი. მილსაგლინავ საამქროში?

ხ მ ა. ძალზე კარგად!

ჩ ე შ კ ო ვ ი. ფურცელსაგლინავ საამქროში?

ხ მ ა. შესანიშნავად გვესმის!

ჩ ე შ კ ო ვ ი. დამხმარე საამქროში?

პ ო დ კ ლ ი უ რ ი კ ო ვ ი. მშვენიერად მესმის, ამხანავო
ჩემკოვ!

ინთება კაშკაშა ხინაოლე, მწყობრში დგანან საექტალის
მონაწილენი.

თარგმანი გურამ ფანჯიკიძისა.

გ. გამაშვილი.
მზე დედაა ჩემი, მთვარე — მამაჩემი.